

p. 12

Espais verds

Una trentena d'entitats fan pinya per protegir-los

p. 15

Drogueria Rovira

La botiga centenària suma un premi internacional

p. 16

Jordi del Barrio

Entrevista al president de l'Eix Sarrià

p. 14

Josep Pitu Calderó

Mor l'històric president del CP Sarrià

p. 10

Les obres de l'L8 asfixien el comerç de Muntaner

motosturó
concessionari oficial del Vallès

VOGE

AVD. CAN DEPRESA 3
PARK VALLÈS
TERRASSA
937 801 355

CANER ROSSELLÓ 15
SANT CUGAT
DEL VALLÈS
935 893 211

Voge 200 cc.
05% E+
2.192 €
reserva la teva prova

WWW.MOTOSTURO.COM

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (nelegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps) Tel. 669 893 140

Nota79

Orality ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible. **Vine i descobreix una atenció pensada per a tu**

EXPERIÈNCIA TRANSPARÈNCIA TECNOLOGIA

Vallirana, 28 08006 BCN

T. 937 978 493
682 593 348

www.oralita.com
info@oralita.com

DESCOBREIX EL

NOU ESPAI GASTRONÒMIC

PÀGINA 7 →

ANÀLISI DE COMPOSICIÓ CORPORAL A CLÍNICA SERVIDIGEST

El nostre pes corporal és la suma de tots els teixits del cos i és considerat una mesura antropomètrica tradicional juntament amb la talla.

Per a una adequada anàlisi de la composició corporal és fonamental delimitar els diferents components del cos.

Els percentatges en la composició de cada element varien segons el sexe, edat, nivell d'activitat física, tipus de dieta i en certes malalties.

Amb l'Anàlisi de la Composició Corporal de Clínica ServiDigest valorem i mesurem:

- PES-IMC
- MASSA DE GREIX TOTAL I SEGMENTAL
- MASSA LLIURE DE GREIX
- MASSA MUSCULAR TOTAL I SEGMENTAL
- AIGUA CORPORAL TOTAL I SEGMENTAL
- MINERAL OSSI
- MASSA CEL·LULAR
- QUALITAT MUSCULAR
- ÍNDEX SARCOPÈNIA
- MASSA MUSCULAR ESQUELÈTICA APENDICULAR

TIPOLOGIA FISIOLÒGICA 9 NIVELLS:

ANGLE FASE
NIVELL DE GREIX VISCERAL
EDAT METABÒLICA
AIGUA EXTRA INTRACEL·LULAR
METABOLISME BASAL
VALOR DE REACTÀNCIA
VALOR DE RESISTÈNCIA
PROTEÏNES

Anàlisi de la composició corporal, incloent-hi visita i informe de l'equip de nutricionistes de Clínica ServiDigest, per 60 €.
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redacció
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ,
JOHN MCAULAY
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Fotografia de portada
Les obres de l'L8 asfíen
el comerç de Muntaner
@Sílvia Molina

Publicitat: 606 083 371

Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Amb el suport de:

Editorial

El sol comença a deixar-se veure sense vergonya a la nostra ciutat, i també ho fa l'acceleració d'obres al districte. Falta un any i escaig per a les eleccions municipals, i l'Ajuntament està desencallant projectes que tindran un fort impacte en el paisatge de Sarrià - Sant Gervasi, com és l'acceleració del Tramvia per la Diagonal, les obres de Balmes o nous espais verds. Però al costat de les obres, el comerç pateix: és el cas del carrer Muntaner, víctima de la incertesa per les obres de l'L8, que estan atropellant botigues de tota la vida. En parlem en un reportatge amb testimonis a peu de carrer. I continuant amb el comerç, trobareu una entrevista a Jordi del Barrio, president de l'Eix Sarrià, que explica el perill que les cadenes facin desaparèixer la identitat de barri. També recollim la pèrdua de dues personalitats del districte que trobarem a faltar: Josep "Pitu" Calderó, històric president del CP Sarrià, i Montserrat Cornet, escriptora de Galvany que durant molts d'anys havia omplert pàgines d'El Jardí que ens traslladaven a com era el barri molts d'anys enrere. Arriba Sant Jordi, gaudiu-lo, i sobretot, recordeu comprar a les botigues que fan bategar la literatura cada dia als nostres carrers i no al desert eteri internauta. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **VIST AL TWITTER**
- 6 **ACTUALITAT**
 - Consell Plenari J.MCAULAY I C.ROCAMORA
- 10 **Incertesa pel final de les obres de Muntaner** A.RUBIÓ
- 11 **Obres de Balmes** C.ROCAMORA
 - Connexió del tramvia per la Diagonal C.ROCAMORA
- 12 **Una trentena d'entitats s'uneixen per defensar els espais verds** J.MCAULAY
 - Dipòsit del Rei Martí i jardins d'Oriol Martorell: nous espais verds C.ROCAMORA
- 14 **Mor Montserrat Cornet** C.ROCAMORA
 - Mor Josep 'Pitu' Calderó J.MCAULAY
- 15 **La Drogueria Rovira suma un prestigiós premi internacional** J.MCAULAY
- 16 **ENTREVISTA**
 - Jordi del Barrio, president de l'Eix Sarrià J.MCAULAY
- 18 **CULTURA**
 - El Monestir de Pedralbes celebra 700 anys d'història C.ROCAMORA I J.MCAULAY
 - Trobada entre Roig i Pla J.MESTRE
- 19 **El Premi Amadeu Oller ressona a Casa Orlandai** E.COROMINAS
- 22 **El banc de Monterols** M.VILADOT
 - Jaume Clotet publica L'espasa del rei EL JARDÍ
- 23 **Les ressenyes de la Casa Usher per Sant Jordi**
 - Concurs literari de Collserola EL JARDÍ
- 24 **La casa Reñé** J.OLEZA
 - Decoració Casa Tosquella A.CAPARRÓS
- 26 **Història d'una fotografia** C.ROMANÍ
- 28 **OPINIÓ**
 - A.ROMERO, G.VILALTA, EL RACÓ DEL VEÏNAT
- 30 **EXPLORAR EL JARDÍ**
 - Escales de la Font del Mont: itinerari botànic i cultural M.J.TORT
- 32 **BIOLOGIA**
 - De la pedra al ferro: l'alba de les civilitzacions C.JUNYENT
- 34 **OCELLS**
 - Les aus de Pedralbes X.BARTROLÍ
- 35 **Cucut reial** E.CAPDEVILA
- 36 **LA DRECERA**
- 37 **REMEIS I CUINA DE CONVENT**
 - El pa de cada dia FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
- 38 **SALUT I CURES**
 - El projecte Radars busca voluntaris J.MCAULAY
 - Una mirada des de l'interior de l'alzheimer C.MARTÍNEZ
- 31 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

ENS TRASLLADEM!

Ara a
C/Pàdua, 90
Tel: 607 981 901
www.peterandwolfbcn.com

Fins al 4 de maig

ABRIL

FINS AL 30 D'ABRIL

► Exposició: **El ciclo de las flores**, amb Kota.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

► Exposició: **Imatges de fontades**. 20 fotografies històriques.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34

► Exposició: **MS assajos d'idees**, amb Mónica Sánchez.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

8 DIMECRES

► 17 h
Xerrada: **Que no t'enredin - activa el mode protecció de les ciber-trampes**, amb Neus Penades
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. de Sant Cugat, km 6,5

► 17.30 h
Videojocs en família, amb Good Game Generation. + 10
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix
Plaça de Sarrià, 1

► 18 h
Club d'òpera: **Nijinsky by Neumeier**, amb LiceXBallet
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22-24

► 19 h
Trobada de recomanats per Sant Jordi.
Llibreria Casa Usher
c/ Santaló 79

9 DIJOUS

► 17 h
Mini-elèctric: **Fes-te visible**, amb STOP accidents Catalunya.
Centre Cívic L'Elèctric

► 17.30 h
Dansa: **Escola Magdansa Espai Putxet**
carrer Marmellà 13

► 19 h
Inauguració: **Baixant el cel a la terra**, de Gabriel Gomera.
Fins el 30 d'abril.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

► 19 h
Escena BDC: **El funk segons Lalo López**.
Centre Cívic Sarrià
c/ d'Eduardo Conde, 22

► 19 h

Aires poètics: **Juan Bautista Durán**, sobre editar poesia.
Casa Orlandai

► 19.30 h
Projecció de cinema documental: **No Other land**. Organitzen: elMercat i SomnisCineclub
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2

Preu: 4 €

► 20 h
Concert clàssica: **Quarter Singular**.
Teatre de Sarrià
Major de Sarrià, 117

10 DIVENDRES

► 17 h
Diverdivendres: **Taller de sabons**. + 6 anyst
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

► 19.30 h
Concert: **La Voix qui dit je t'aime**.
Espai Putxet

► 20 h
Cicle de Música Religiosa: **Bach - Narcís Casanovas**, amb el cor de cambra Dyapason, dirigit per Teodor Roura.
Centre Cívic Pere Pruna

► 21 h
Música: **Jam Session**.
Centre Cívic Sarrià

11 DISSABTE

► 11.30 h
Cinema amb famílies: **Pippi i el senyor sense son + El viatge de Bu**
Mercat Cultural Vallvidrera

Preu: 2 i 4 €

► 11.30 h
Ballada de Sardanes amb la cobla Rambles
plaça de Joaquim Folguera
Organitza: AV de Sant Gervasi - La Bonanova

► 12 h
Taller del silenci: **Taller de qigong per abaixar decibels a la ciutat**, amb Pilar García
Recinte Mundet
passeig Vall d'Hebron, 171 LB

Organita: Casa del Silenci

► 19 h
Presentació de la novel·la Pírcing, de Ryū Murakami.
Llibreria Casa Usher

12 DIUMENGE

► 18 h
Concert clàssica: **Miquel Bo-fill: Sax50**. Sax History
Teatre de Sarrià

► 19 a 23.30 h
Concert: **III Sarau Folk de muntanya**, amb VallviOci
Mercat Cultural Vallvidrera

13 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Projecte i construcció de la Sagrada Família**, amb Jordi Faulí i Oller.
CIC - Auditori Joan XXIII
Via Augusta, 205

Preu no socis: 5 €

► 19 h
La prèvia al teatre: **La memòria i el llegat que deixem**, amb Joan Sentís i Miriam Moukhles.
Casa Orlandai

14 DIMARTS

► 17.30 h
Activitats verdes: **Plantes per un jardí de papallones**, amb Neus Cobas.
Casa Orlandai

► 19 h
Presentació del llibre: **Per entendre Foix**, amb Lluís Quintana Trias, autor, Joan Todó, poeta i crític literari, Blanca Llum Vidal, poeta i rapsoda.
Espai Fragmenta
carrer de l'Avenir, 22, baixos 1a

15 DIMECRES

► 18.30 h
Col·loqui: **L'adaptació teatral de Por de Stefan Zweig**
Llibreria Casa Usher

► 18.30 h
Presentació: **Quan la foscor crema**, amb David Hispano
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h
Bibliollavors: **Pirojardineria**
Biblioteca Collserola
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34

16 DIJOUS

► 10.30 h.
Qigong a la primavera. Treballem l'energia en harmonia amb la natura, amb Pilar García
Espai Putxet

carrer Marmellà 13

Organitza: Casa del Silenci

► 17.30 h
Lletra Petita. Primeres passes: **Cançons i jocs de tacte**, amb Bambú és joc. Fins a 3 anys
Biblioteca Clarà

► 17.30 h
Primeres passes: **Moixaines**, amb Violeta Antò - Tulsai
Teatre. De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

► 20 h
Concert clàssica: **Perfum de mar**, amb Mireia Tarragó, veu, i Marc Serra, piano.
Teatre de Sarrià

► 20 h
Concert solidari: **Concierto contigo**.
Academia Concertante
c/ Rosari, 50

► 20 h
Primavera Coral: **Coral Jesús Maria, Orfeó Sarrianenc i Cor L'Antàrtida**.
Centre Cívic Pere Pruna

► 17 DIVENDRES

► 16.30 a 19.30 h
Rosa amb tela tartana
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h
Docs del mes: **Bajo las banderas, el sol**, de Juanjo Pereira
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 h
L'imperdible del divendres: **Escenica #1**, amb el col·lectiu Naixem Cridant.
Casa Orlandai

► 19.30h
Concert: **Carlos Villa**, violoncel, i **Llum Colomer**, piano. Repertori: Ludwig van Beethoven
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5

Aportació 12 €

► 20 h
Òpera: **Tosca**, de **Giacomo Puccini**, amb l'Orquestra Filharmònica del Mediterrani.
Altres funcions: dissabte 18, 19 h; diumenge 19, 18 h; divendres 24, 20 h; dissabte 25, 19 h, diumenge 26; 18 h
Teatre de Sarrià

► 20 h
Primavera Coral: **Cor Trobada**,

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Cor de Cambra I Dilettanti, Coral La Salle Bonanova i Cor de dones de Can Ponsic
Centre Cívic Pere Pruna

► 21 h
Concert: **Les Tarannà en concert**, amb la Coral Les Tarannà
Mercat Cultural Vallvidrera

Preu: 2 €

18 DISSABTE

► 10.45 h
Visites: **Observatori Fabra**, amb Alfons Puerta
Centre Cívic L'Elèctric

► a partir de les 11 h
19è aniversari de la Casa Orlandai.
Casa Orlandai

► 11 a 14 h
Inauguració del centenari AVV Font del Món
Sala de plens de l'Ajuntament de Sarrià.
plaça del Consell de la Vila

► 11 h
Club de lectura: **Liternatura**.
Conductor Gabi Martínez
Biblioteca Collserola - Josep Miracle

► 11 h
Collaret de fulles de ganxet, amb Lady Crochet
Centre Cívic Vil·la Urània

► 12 h
Contacontes i taller infantil: **Les coses importants (no són coses)**, de María Leach.
Llibreria Casa Usher

► 12 h
Activitat infantil: **Vila Sabates**, a càrrec de La mà de l'artista. + 2 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida

Preu: 3,30€

► 19 h
Conferència: **Groenlàndia i la identitat inuit. Cap a un estat propi??**, amb Francesc Bailón Trueba, antropòleg.
CIC - Auditori Joan XXIII

Preu no socis: 5 €

► 19 h
Teixint saviesa: **La repressió**, amb Jordi Matas Dalmases, polítolleg.
Casa Orlandai

► 21 DIMARTS

► 18 h
Sant Jordi en 3d, amb Cristian Sevilla
Centre Cívic Vil·la Urània

► 22 DIMECRES

► 17.30 h
Sant Jordi de la gent gran
Centre Cívic Vil·la Florida

► 18 h
Taula rodona. Fotònica i energia: **Què pot aportar la llum a la transició energètica?**, amb ICFO
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h
Xerrada: **Seguretat Social Alimentària**, amb Gustavo Duch.
Mercat Cultural Vallvidrera

► 18.30 h.
Presentació del llibre: **América a contrarreloj**, de Rodrigo Vescovi
Biblioteca Collserola

► 19 h
Cafès literaria: **L'estrany, d'Albert Camus**, amb Víctor del Árbol, escriptor i crític literari.
Casa Orlandai

► 20 h
Concert jazz: **Pol Prats Quartet**.
Teatre de Sarrià

► 23 DIMECRES

► 11 h
Espectacle de Sant Jordi 0-3: **La Filomena i l'aniversari de**

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

la Roberta, amb la companyia de titelles Pengim penjam. **plaça Mañé i Flaquer**

► 17 a 19 h

Micro obert: **Comparteix la teva lectura**

Mercat d'intercanvi de llibres

Recollida a Vil·la Urània del 15 al 22 d'abril, de 10 a 20 h.

plaça Mañé i Flaquer

Amb l'AV i Comissió de Festes del Barri del Farró

► 19 h

Xerrada: **Bctalk: A Cel Obert**, amb Olga Miracle, soprano i Maria Neus Devesa, piano

Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h

Música clàssica: **Francesc Guzman i Francisco Poyato**. **Teatre de Sarrià**

24 DIVENDRES

► 17.30 h

Cinema familiar. Petita butaca: **Els misteriosos contes del pomer**. Creació d'un flipbook

Centre Cívic Vil·la Florida

► 17.30 h

Lletra Petita. Llibres a escena: **El drac que sabia llegir**, amb Keke Shuga. + 4 anys

Biblioteca Clara

► 19 h

Música: **Charmin Trouble**, amb Doral Ferrer i Martí Solè. **Centre Cívic L'Elèctric**

► 19.30 h

Concert: **Adrià Crespo**, piano **Jardí dels Tarongers**

Aportació 12€

► 20 h

Primavera Coral: **Cor Dones Veu i Cor Sine Nomine** **Centre Cívic Pere Pruna**

25 DISSABTE

► 9 a 12.30 h

Meditació i silenci. Taller teòric i pràctic, amb Pep Escolano **Casa del Silenci**

c/ Manacor, 1

Preu: 10 i 20 €

► 11 a 14 h

Acte d'entrega de premis del **10è Concurs literari de Sant Jordi de Collserola**

Mercat Cultural Vallvidrera

► 11 h

Taller: **D'on neixen els contes?**

Amb Montserrat Casanovas.

Biblioteca de Sant Gervasi

► 17.30 h

Cinexic: **La Mama Muu torna a casa**. + 3 anys

Casa Orlandai

Entrada: 3,28 €

► 18 h

Teatre: **La terreta. Tot un caos per estimar**

Centre Cívic Vil·la Urània

26 DIUMENGE

► 9 h

Ecodiumenge: **Observació d'ocells al Parc de l'Oreneta**, amb Eduard Sagrera.

Aparcament Escoles Tàber **rotonda de Can Caralleu**

27 DILLUNS

► 17 h

Conferència: **Per què creixen els partits polítics d'extrema dreta?**, amb Joaquim Colomina Ferran.

CIC - Auditori Joan XXIII

Preu no socis: 5 €

► 17.30 h

Lletra Petita. Llibres a escena: **Contes africans**, amb Marieta Sánchez Martínez + 4 anys.

Biblioteca Sarrià - J.V. Foix

► 18 h

Xerrada: **El destí de les estrelles, o què passa quan una estrella mor?**, amb Daniel Íñiguez Pascual.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h

Club d'òpera LiceuBi:

Werther, amb Jordi Pujal.

Biblioteca Clara

► 19 h

Teixint saviesa: **D'olor**, poemes per transitar el dol, amb Lali Ribalta.

Casa Orlandai

28 DIMARTS

► 17 h

Concert de selecció d'àries de **sarsuela i òpera**, amb Antoni Vidal.

Casal Sant Ildefons

c/ de Marià Cubí, 111

► 18 h

Ruta: **Cervantes, Quijote, Barcelona**, amb Pedro Guerrero.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h

Conferència: **L'escultura aplicada a l'arquitectura**, amb Isaac Candellario, historiador.

Biblioteca Clara

► 19 h

Conta'm una òpera: **Werther**,

amb Maria José Anglés

Centre Cívic Pere Pruna

29 DIMECRES

► 18 h

Club de lectura infantil:

Atreix-te amb els llibres.

Conductora: Mon Mas

Biblioteca Collserola

► 18.30 h

Club de lectura: **Collserola a fons**.

Viatge en autobús de Pla.

Conductora: Mò Bertran

Biblioteca Collserola

► 20 h

Concert jazz, rock, blues:

Tori Sparts.

Teatre de Sarrià

30 DIJOUS

► 17 h

Ruta: **Tanca els ulls i escolta Gràcia**, amb la XEAB

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h

Xerrada: **Els personatges femenins de Mercè Rodoreda**, amb Laia Mestre

Centre Cívic Vil·la Florida

► 19 h

Concert de piano, amb Jonathan Fernández

Arxiu Joan Maragall

c/ Alfons XII, 79

► 20 h

VI Cicle de Música de Cambra:

Pablo Barragán, clarinet, i **Maria Canyiguer**, piano.

Teatre de Sarrià

MAIG

4 DILLUNS

► 17 h

Conferència: **Les dames de l'impressionisme**, amb Mercè Riera, historiadora de l'art.

CIC - Auditori Joan XXIII

Preu no socis: 5 €

► 18 h

Ruta urbana: **La Barcelona de 1714**, amb Pedro Guerrero.

Centre Cívic Vil·la Urània

Preu: 11,45 €

VIST AL TWITTER

Sílvia Paneque

(@SilviaPaneque)

Iniciem la rehabilitació de l'edicle històric de 1931 de l'estació de Sant Gervasi.

L'entrada a una estació és molt més que un accés: és una peça que parla del servei i també del nostre patrimoni.

Nícia

(@Terra_Futur)

El premi gros dels 25 nous espais de Collboni se l'endú Sarrià. Nou parc de 22.000 m²

sobre la llosa de l'estació de FGC. Ho sento pels moteros, el seu gran pàrquing desapareix.

Barcelona Singular

(@Bcnsingular)

Les obres de l'L8 estan matant el comerç al tram de Muntaner de Sant Gervasi - Galvany. I

sobretot em dol per la Marta Font, que té en liquidació el seu negoci: l'única botiga oficial de Gola a Europa. És el mateix local on la família havia regentat antigament una papereria (núm. 267).

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

Mor Josep 'Pitu' Calderó, històric president del CP Sarrià

2

Gay anuncia que l'Ajuntament treballa per reobrir la carretera de les Aigües el més aviat possible

3

Tanquen tot el parc de Collserola per la pesta porcina africana

BURGER BAR

O.K. SARRIÀ

EST 1987

ARA TAMBÉ AL MIGDIA!!
Obrim tots els dies de la setmana.
de 13:00 a 15:30 i de 19:00 a 0:00

Jaume Piquet, 18
Barcelona 08017 (Sarrià - Sant Gervasi)

@oksarria

Gay anuncia que l'Ajuntament treballa per reobrir la carretera de les Aigües tan aviat com es pugui

© Eloi del Amo Reche

JOHN MCAULAY I CARME ROCAMORA

El brot de pesta porcina va marcar el Consell Plenari del passat dimecres 18 de març. El que havia començat com una restricció focalitzada ha acabat afectant de ple el Parc de Collserola, que ha quedat tancat després d'identificar-se el primer cas de pesta porcina africana dintre del límit municipal de Barcelona. L'impacte s'ha notat als barris de muntanya i ha afectat un dels seus elements més emblemàtics, la carretera de les Aigües, a la qual s'ha restringit l'accés.

Per això, durant el seu torn al Consell Plenari, i davant els retrets de l'oposició per la gestió de l'Ajuntament de la crisi de la pesta porcina, la regidora de Sarrià – Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, va informar que el consistori ja treballa perquè aquesta carretera "es pugui posar en funcionament al més aviat possible", si bé no va poder concretar terminis. Tot plegat dependrà de l'evolució que tingui la pesta, una qüestió que per al consistori és "una prioritat", segons Gay.

Pel que fa als veïns de Collserola, va afirmar que se'ls havia informat sobre les

restriccions que s'han aplicat a la zona de muntanya pel brot, i que inclouen la prohibició de donar menjar a la fauna i l'obligació de trucar a l'Ajuntament si es veu un porc senglar. Malgrat les mesures, s'ha continuat garantint l'accés a habitatges, equipaments, escoles, comerços i al Parc del Tibidabo, segons va indicar Gay.

L'oposició

En el torn de l'oposició, Pol Lloró, de Junts, va demanar "una implicació màxima perquè s'informi tots els veïns afectats, i que es doni suport a comerços, restaurants i establiments per les conseqüències extremes que viuen". Des del PP, Albert Fernández també va demanar ajudes per als negocis de Collserola que pateixen per les restriccions: "Hi ha moltes maneres de poder-los ajudar". Des dels comuns, Eva Ceano va demanar que el parc de Joan Raventós es reobri, ja que "el veïnat no entén per què hem de tenir un parc tancat pel tema dels porcs senglars". I Núria Satorra, d'ERC, va mostrar-se contundent davant "l'extermini de senglars" arran de la pesta porcina.

En un altre ordre de coses, Junts va

criticar que els pressupostos del Districte només preveuen inversions a tres dels sis barris del districte –el Putxet i el Farró, Galvany i Sarrià–, i, davant l'anunci de l'Ajuntament de construir 625 habitatges de lloguer assequible, va lamentar que cap estigui al Districte, quan és el que registra un preu més elevat del lloguer. El PP va carregar contra el pressupost i les inversions: "M'ha deixat esfereït quan ha dit que l'ampliació del CAP Sant Gervasi i obres línia 9 depenen del pressupost de la Generalitat", va dir Albert Fernández. Per part dels comuns, es va posar l'accent en l'habitatge, i Eva Ceano va exigir "mesures valentes" al Districte davant l'expulsió del veïnat. "La promesa buida d'acabar amb els pisos turístics el 2028 no se la creu ningú. Què estan fent perquè passi? Res". Finalment, ERC va criticar que no s'atengui el dèficit estructural com la manca d'escoles bressol, l'habitatge social, o les obres a l'espai públic al Districte, que en llocs com el carrer de Muntaner "passa per damunt de comerços i famílies".

Reclams per a un districte amb més verd i queixes per cables telefònics i escales mecàniques

A l'Audiència Pública prèvia al Consell Plenari, des de l'AV Sarrià es va mostrar incertesa davant del projecte per a l'avinguda Mare de Déu de Lorda, que preveu connectar la ciutat amb Collserola. Segons l'entitat veïnal, aquesta serà una acció d'urbanisme "antiquat, de ciment i asfalt en espais naturals més propi dels anys seixanta", amb el qual la muntanya perdrà espai. Gay va indicar que aquest projecte el porta el districte de les Corts i, per tant, investigará quins criteris se seguiran, reafirmant que sempre es respectarà el medi ambient i la vegetació per garantir el menor impacte possible sobre l'entorn natural.

També va estar a l'agenda la situació dels Jardins del Doctor Roig i Raventós, on el veïnat va demanar un parc més verd i amb més espais per jugar-hi. La regidora va respondre que aquesta renovació ja està prevista, i que es concretarà en una nova plantació de la vegetació i

© Eloi del Amo Reche

Segueix a la pàgina 8 >

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:

1r premi botifarra tradicional

2n premi botifarra singular

4t Concurs nacional de "botifarra catalana", 2025:

1r premi

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

▶ VEDELLA Q DE QUALITAT DE L'EMPORDÀ

▶ POLLASTRE ECOLÒGIC

▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)

▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS

▶ HAMBURGUESES FARCIDES

▶ BOTIFARRES FARCIDES

▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0

▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20 h

Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

Entre fogons del barri

Quarta edició | Quan la passió per la cuina uneix camins

Hi ha alguna cosa que uneix
aquells que dediquen la seva vida a la cuina.
No és només la tècnica.
No és només el producte.
És una manera de mirar el món.

FREUDENTHAL de Marga Freudenthal,
una vida dedicada a ensenyar
i cuinar amb sensibilitat

Parlar de **Marga Freudenthal** és parlar d'una dona que ha dedicat tota la seva vida a la cuina.

La seva història no comença en un restaurant, sinó en el desig profund d'ensenyar, compartir i formar. Durant anys, la Marga es va convertir en una referència a Barcelona per les seves classes, tallers i trobades gastronòmiques, transmetent una cuina basada en el respecte pel producte, la calma en el procés i la sensibilitat en cada detall.

Aquest camí la va portar a crear, un espai on tota aquesta experiència va prendre forma en una proposta viva i propera al barri. El que avui hi trobem és molt més que un lloc per menjar. És un espai on el mar i el producte fresc marquen el ritme del dia.

Peixos seleccionats, elaboracions delicades, propostes de *brunch* i cuina de temporada converteixen cada visita en una experiència lluminosa i honesta.

Entre les seves especialitats destaquen:

- peixos frescos del dia
- tàrtars i marinats
- plats lleugers amb verdures de temporada
- *brunchs* cuidats
- cuina mediterrània elegant

El que en Roberto va sentir en conèixer-la va ser immediat: una connexió profunda amb aquesta manera d'entendre l'ofici. Perquè tots dos comparteixen la mateixa arrel:

- l'amor pel producte
- l'excel·lència sense artificis
- i la cuina com a acte de generositat.

Carrer Amigó 73, 08021 Barcelona
[@margafreudenthal_cocina](#)
[@peixacasa](#)

BUVETTE de Sonia Borrell,
l'ànima de Buvette

La història de la **Sonia Borrell** neix des de la calidesa. Des del desig de crear un lloc on la gent vulgui tornar. I això és precisament el que ha aconseguit amb Buvette.

Més que un espai gastronòmic, Buvette és un punt de trobada del barri. Un lloc on tenen lloc esmorzars llargs, berenars especials, celebracions íntimes i moments quotidians que acaben convertint-se en records.

La seva especialitat gira al voltant de l'alta pastisseria artesanal, amb un treball exquisit en:

- pastissos per encàrrec
- pastissos creatius
- rebosteria fina
- cafès especials
- esmorzars i *brunchs*

La Sonia no només serveix plats. La Sonia crea llar. Això va ser una cosa que en Roberto va reconèixer i admirar profundament.

Carrer Amigó 46, 08021 Barcelona
[@buvettebcn](#)

En aquesta quarta edició del nostre recorregut juntament amb El Jardí —després de visitar Avenir i Chichus, i després d'obrir les nostres portes des de Macambo—, el xef Roberto Sihuay continua apropant-se als referents gastronòmics que donen vida al barri.

Però aquesta vegada el recorregut té nom de dona.
I té història.
Té trajecte.
Té ànima.

ROBERTO SIHUAY Macambo, el Perú al cor del barri

La història d'en **Roberto** és també una història de camí, memòria i evolució.

Des del Perú fins a Barcelona, la seva trajectòria ha estat marcada per la recerca constant de l'excel·lència gastronòmica.

A Macambo, tota aquesta experiència es tradueix en una cuina peruana contemporània, amb influències nikkei i picades d'ullet a la memòria familiar.

Entre els seus plats més emblemàtics destaquen:

- trio de ceviches
- daus de garrí confitat
- anticucho de porc ibèric
- pastís de choclo reinterpretat
- postres amb guanàbana i macambo

Cada plat explica una història. Cada sabor connecta amb una part del Perú.

Carrer de Laforja 83, 08021 Barcelona
[@restaurantemacambo](#)

Tres històries, una mateixa arrel:
Marga, Sonia i Roberto.

Tres històries diferents. Una mateixa vocació. La passió pel producte. L'exigència silenciosa. La voluntat d'emocionar. Perquè cuinar també és fer barri. I això és exactament el que estem construint plegats.

Una invitació amb estima per als lectors d'El Jardí
Després de conèixer la sensibilitat de Marga Freudenthal, la calidesa de Sonia Borrell a Buvette i la passió de Roberto Sihuay a Macambo, volem que aquest recorregut gastronòmic també el visquis tu.

Perquè d'això tracta Entre Fogons del Barri: de descobrir, compartir i continuar construint plegats l'essència de la nostra comunitat.

Per això, des de Macambo, hem preparat un petit gest amb moltíssim d'afecte per als lectors d'El Jardí.*

Si visites primer Marga Freudenthal i després vens a Macambo esmentant: **EL JARDÍ MF** et rebrem amb una cortesia especial de la casa, preparada pel xef Roberto Sihuay, per agrair-te que formis part d'aquest recorregut gastronòmic del barri.

Si descobreixes Buvette de Sonia Borrell i després vens a Macambo indicant: **EL JARDÍ SB** també tindràs un detall especial preparat per a tu, com a part d'aquesta experiència compartida entre veïns i amants de la bona taula.

Perquè creiem profundament en el barri.
En les seves persones.
En les seves històries.
I en la gastronomia com a punt de trobada. ■

* Promoció vàlida durant aquest mes d'Abril.

la instal·lació de gronxadors nous. Similarmet, pel que fa al parc Martí Luter, els veïns van denunciar que funciona com a pipicà, durant el dia, i zona de botellots, durant la nit. El govern del districte va assenyalar que ja hi ha prevista una reforma, la qual es durà a terme aquest 2026, que suposarà l'eliminació de l'àrea d'esbarjo per a gossos i es contempla la possibilitat de destinar l'espai a una zona infantil.

Els veïns del passatge de Forasté van demanar la peatonalització d'aquest carrer, ja que consideren que s'ha convertit en un "camí de pas" de vehicles a alta velocitat; també hi ha problemes amb l'enllumenat perquè il·lumina poc i les voreres són "petites i impracticables". La regidora va respondre que no està previst fer cap reforma en aquest passatge i que a l'Ajuntament no li consta aquesta problemàtica, però que es farà un estudi. Pel que fa als pals telefònics antiquats i el cablejat que penja en alguns carrers de les Tres Torres, Gay va confirmar que ja s'està procedint a retirar aquests elements de l'espai públic a tota la ciutat en el marc del pla Endreça, si bé no va poder especificar quan serà el torn d'aquest barri.

Des de l'AV Bonanova van tornar a preguntar sobre el bar de Vil·la Florida, ja que el Districte es va comprometre a iniciar les obres el primer semestre del 2026. Gay ha fet una actualització del calendari: es calcula que les obres començaran al juliol, i està previst posar-lo en marxa entre setembre i octubre.

Sobre la taula també s'ha posat la situació de dues escales mecàniques. Per una banda, les que s'han d'instal·lar entre la plaça de Vallvidrera i la plaça de Pep Ventura, i que van quedar en segon lloc als pressupostos participatius, veuran iniciades les obres a principis de 2027. Per

altra banda, les que es troben al carrer de Roma, al Putxet, es renovaran durant l'últim trimestre d'aquest any.

Proposicions i precis

Durant el Consell Plenari, van aprovar-se les proposicions presentades per ERC per impulsar l'estudi i execució d'una actuació de reurbanització i pacificació del carrer de Marc Aureli, en el tram dels carrers Descartes, Sant Elies i Copèrnic. També la que va presentar BComú perquè el govern prioritzi la creació d'una escola bressol pública a Galvany durant el pròxim mandat i la cerca de possibles emplaçaments per a futures escoles bressol públiques als barris de les Tres Torres i el Farró. A més, va validar-se la proposició del PP per incrementar la presència de la Guàrdia Urbana a l'entorn dels cinemes Cinesa Diagonal i destinar de manera permanent una patrulla durant les tardes de divendres i els caps de setmana. I, finalment, va veure llum verda la proposició de Junts que insta el govern a posar en marxa un reforç en matèria de neteja i contenidors al carrer de Bertran i el seu entorn.

Pel que fa als precis, es van acceptar els dos d'ERC per crear el Consell Sectorial de l'ús social del català del Districte, i per elaborar un inventari dels caps de línia d'autobús situats al districte per saber quins disposen de panell d'informació en temps real i planificar-ne la instal·lació progressiva. També es van acceptar dos precis del PP, el primer per instal·lar bàculs semaforics en l'encreuament del passeig de la Bonanova amb Ganduxer, i el segon per renovar i ampliar el mobiliari urbà dels jardins del Doctor Samuel Hahnemann. El de Junts, que demanava dur actuacions de manteniment urgents als jardins del Doctor Roig i Raventós, també va prosperar. ■

Més de 10 associacions de Collserola reclamen una rebaixa en les restriccions per la pesta porcina

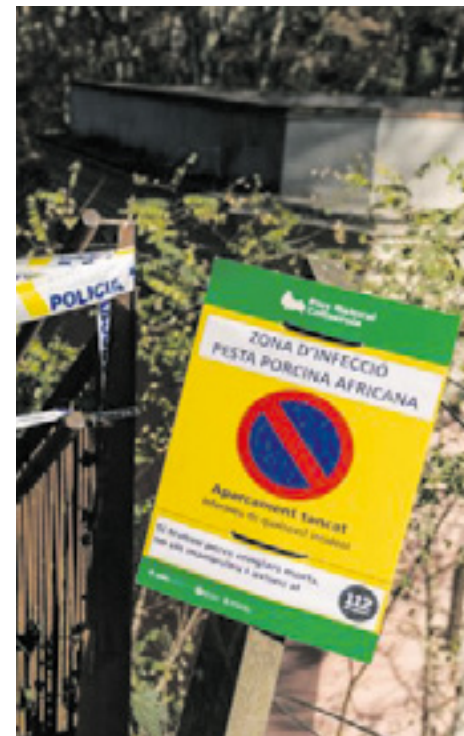
JOHN MCAULAY

Les restriccions imposades per fer front a l'avanç de la pesta porcina a Collserola no han agradat als veïns. I és que la Generalitat va anunciar a mitjans de març que tancava l'accés al Parc Natural de manera indefinida i imposava una bateria de restriccions per controlar la mobilitat a la zona, després d'haver detectat un senglar mort infectat amb pesta porcina africana dintre del terme municipal de Barcelona. Per a aquelles persones que tenen casa seva a la muntanya, però, la decisió ha estat un cop molt dur, ja que ha alterat del tot el seu dia a dia. És per això que una desena d'associacions veïnals i familiars van registrar una carta a l'Ajuntament, el 18 de març, per fer arribar les seves demandes.

En la missiva, lamenten que les mesures restrictives que s'han imposat "són molt ambigües" i han generat un impacte del qual "no en són conscients" des de l'Administració catalana i que l'Ajuntament fa complir. A més, insisteixen que necessiten més explicacions sobre els motius que justifiquen una restricció de moviments d'aquesta magnitud, sobretot perquè desconeixien el seu objectiu i la seva durada prevista. "Volem més informació i concertació amb el veïnat de les mesures a aplicar", diuen.

Entre les mesures que volen revertir, els veïns reclamen que es permeti la realització d'activitats a les zones urbanes dels barris de muntanya, com ara festes majors i activitats infantils, una pràctica que el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació va prohibir, malgrat que siguin espais no forestals. "La vida comunitària dels barris de muntanya no es pot veure aturada indefinidament", afirmen.

Un dels elements que més s'ha vist afectat per les restriccions és l'educació, ja que, malgrat que les escoles continuen obertes, arribar-hi és més complicat. Així, les associacions demanen que es permeti als veïns l'accés als camins forestals que serveixen per anar als centres educatius, a més d'equipaments com biblioteques i mercats. "Als nostres barris hi ha famílies, nens i nenes que utilitzen aquests camins com a camins escolars per dirigir-se a les escoles Nabí, Xiprers i Costa Llobera. L'alternativa d'obligar a agafar els vehicles privats no és una solució sostenible", avisen. En la mateixa línia, es demana a l'Ajuntament que els centres educatius de Collserola estiguin

exclosos de les restriccions pel que fa a les activitats programades al bosc i a l'espai natural, ja que són "un pilar fonamental per l'aprenentatge de les criatures".

El focus, sobre l'Administració: més control dels senglars i més neteja

L'alternativa que ofereixen els veïns és clara: que l'Administració prengui mesures "realment eficaces i menys simbòliques". Entre elles, es demana a l'Ajuntament un control més elevat de la població de senglars i dels seus moviments, i també una millora del servei de neteja perquè es recullin els contenidors al vespre o amb més freqüència i així evitar l'atracció d'aquests animals durant la nit. "No es pot exigir als ciutadans netejar rodes i sabates quan no es passen a recollir les escombraries amb contenidors plens ni es netegen els excrements que deixen els senglars escampats per tot el barri", afirmen.

La bateria de demandes va ser presentada a l'Ajuntament per un total d'onze associacions veïnals i familiars dels barris de muntanya, que s'han unit davant d'una problemàtica compartida. Les entitats signants són l'AV Mont d'Orsà de Vallvidrera, l'AV de la plaça del Pi, l'AV de Can Rectoret, l'AV del Mas Sauró, l'AV del Cim del Tibidabo, l'AV de la Font del Mont, l'AV Mas Guimbau - Can Castellví, l'AV amb Afectacions Urbanístiques de les Planes i l'AV Peu del funicular. També hi ha dues associacions de famílies d'alumnes, l'AFA Nabí i l'AFA els Xiprers. ■

La millor aigua del món torna a Barcelona.

I no només pel seu sabor, guardonat amb els reconeixements internacionals de més prestigi. Aigua de Benassal, rica en bicarbonat i baixa en sodi, és una aigua mineral natural amb importants beneficis per a la salut avalats per la ciència(*), que van molt més enllà de la hidratació diària.

International Taste and Quality Institute Brussels

Superior Taste Award 2010-2021
Crystal Award 2012
Diamond Award 2016

International Quality Institute Bruxelles Monde Selection

Gran Gold Award 2022-2025
Trophy Award 2024

Declarada mineromedicinal l'any 1928, Aigua de Benassal ajuda el teu organisme a eliminar toxines i afavoreix una bona salut renal. Alhora, contribueix a enfortir els ossos i a mantenir-ne la densitat, i ajuda a regular la pressió arterial, protegint la salut cardiovascular.

Avui, Aigua de Benassal torna a Barcelona per cuidar-te. Demana-la a la teva botiga de confiança i redescobreix una de les aigües més reconegudes del món.

I si tens un comerç i vols incorporar-la al teu assortiment, posa't en contacte amb nosaltres a administracion@aguabenassal.com

* Tots aquests beneficis han estat descrits a l'informe liderat per la Dra. Dolores Corella, catedràtica de Medicina Preventiva i Salut Pública de la Universitat de València.

La incertesa sobre el final de les obres de l'L8 asfixia els botiguers del carrer Muntaner

Els comerciants denuncien una situació "insostenible" pel tall del carrer mentre el Districte afirma que ja s'estan prenent totes les mesures possibles

© Silvia Molina

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

Els botiguers del carrer Muntaner, que comparteixen vorera amb les obres de la Línia 8 dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, se senten desprotegits per la falta d'un calendari clar i la manca d'ajuts econòmics que els permetin paliar els efectes provocats pel tall del carrer, entre Laforja i Marià Cubí. Com si es tractés d'un iceberg, el projecte està generant un impacte tan evident com profund, que ja passa factura a diversos establiments. L'exemple més colpidor és el de la sabateria Gola, situada al número 267 del mateix carrer. Sent l'únic punt de venda oficial de la firma a Europa, ja ha comunicat que abaixarà la persiana definitivament.

La propietària de l'establiment, Marta Font, apunta directament a les obres com el motiu del tancament i, com a mostra de protesta, ha penjat una pancarta vermella on ho fa constar. En declaracions a El Jardí, Font ha qualificat la situació "d'insostenible" i ha revelat que, comparant-ho amb les dades del març de 2025, el volum de vendes de la botiga ha caigut un 60 %. "La clientela habitual no ens ha fallat, el problema no és aquest", puntualitza. "El que passa és que tota la gent que abans passava pel carrer i es fixava en l'aparador, ara ja no pot fer-ho".

D'altres negocis, com la botiga de música UME Muntaner i la sabateria Margall no s'han vist abocats a la mateixa decisió, però també denuncien que la situació els impacta de ple. Les obres afegeixen noves dificultats a una realitat comercial que, ja de per si, és força delicada.

L'endarreriment de les obres

El tall del carrer de Muntaner, entre Laforja i Marià Cubí, respon a la construcció d'una sortida d'emergència del futur túnel de la L8, que unirà les estacions d'Espanya i Gràcia. Tot i que estava

previst que la intervenció finalitzés el setembre d'aquest 2026, tretze mesos més tard de l'inici, una sèrie de vagues en el sector de l'arqueologia —que reclama millores en les condicions laborals i protocols més clars en les excavacions— n'ha provocat una ampliació indefinida.

Aquesta paràlisi ha deixat els comerciants de la zona en un punt mort. Sense un calendari clar de finalització, els negocis no poden preveure el total de les pèrdues ni anticipar-se a una situació que ja afecta uns 13.000 vehicles diaris, segons dades municipals. Tot i les mesures de mobilitat coordinades per l'Ajuntament i la Generalitat, com el canvi de sentit del carrer d'Amigó per desviar el trànsit de la Via Augusta i el nou recorregut de la línia V13, la falta de previsió d'acabament genera una incertesa crítica per a la supervivència dels establiments locals.

La crisi del petit comerç

Els comerciants són plenament conscients que aquestes obres formen part de l'agenda de transformació de Barcelona per fer-la més accessible i habitable. Tanmateix, adverteixen que, sense un pla de contingència, el petit comerç s'està debilitant fins a un punt que podria ser irreversible. "És una cosa més que se suma a tota la resta", alerta Carmen Cordoní, propietària de la sabateria Margall. "Imagina't que trista que arribaria a ser la ciutat si les botigues de sempre tanquen les portes i

les llums. És que sortiràs al carrer i serà per plorar", afegeix.

Cordoní, que fa més de 40 anys que regenta la sabateria, recorda quan Barcelona era un referent comercial on la gent de fora venia expressament a comprar. Una realitat que avui s'ha convertit en un "calvari" pels problemes de mobilitat: un trajecte des de Vallcarca que abans es feia en vuit minuts, ara es pot allargar fins als tres quarts d'hora a causa de la saturació d'obres a la ciutat, un fet que espanta la clientela i posa en risc la continuïtat de negocis històrics.

Sense aparcament ni càrrega i descàrrega

Les obres al carrer de Muntaner han reduït la calçada de tres carrils a un de sol, alterant completament el ritme de circulació d'aquest eix vertebrador que connecta la part alta amb el centre de la ciutat. Aquesta intervenció ha eliminat les places d'aparcament i ha bloquejat les zones de parada en doble fila, que fins ara permetien als veïns i als clients fer encàrrecs amb agilitat.

"La diferència és abismal perquè el volum de cotxes que passava per aquí ha desaparegut", expliquen des del quiosc. "Els que en anar a la feina compraven el diari, han hagut de buscar itineraris alternatius i ja no venen". En la mateixa línia, David Cumelles, d'UME, expressa que la clientela es troba amb una situació límit per la falta d'accessibilitat: "La gent ja no

pot venir; hem tingut clients que arribaven amb dues hores i mitja de retard per la falta d'aparcament. Al cap i a la fi, no pots carregar un instrument de quinze quilos havent de deixar el cotxe a tres carrers de distància".

Les traves de mobilitat també colpegen el funcionament intern dels negocis. A la llibreria Re-Read, situada al número 270, la logística de les donacions s'ha vist clarament afectada. "El fet que no es pugui aparcar per fer càrrega i descàrrega dificulta que la gent ens porti nous materials", assenyalen des de la botiga. Tot i que aquesta trava encara no ha tingut un impacte directe en l'estoc, les llibreteres adverteixen que seria un factor a tenir en compte si les obres continuen allargant-se en el temps.

A Districte, la resposta és clara i contundent: "Nosaltres no votem a favor de coses que no podem dur a terme perquè són temes de ciutat". Així ho va manifestar la consellera del PSC, Begoña Roget, en el darrer Consell Plenari del Districte el passat 20 de març, davant la intervenció de Junts per Barcelona, que reclamava una actualització de l'estat del Pla de Suport al Comerç, aprovat també en Consell Plenari l'octubre de 2024. La consellera va aclarir la diferència entre les propostes aprovades pel ple i les acceptades pel Govern i va reiterar que, des del Districte, "ja s'està fent tot el que és a les nostres mans".

Preguntat per El Jardí, des de l'Ajuntament subratllen que les obres corresponen a un projecte de la Generalitat de Catalunya, —també sota la direcció del PSC— i que, per tant, no es troba dins les seves competències impulsar un pla de compensació per als comerços afectats. Tot i això, l'Ajuntament defensa haver aplicat petites mesures de suport al comerç local, com la recuperació de l'amplada de les voreres del carrer Muntaner durant la campanya de Nadal de 2025, per afavorir la mobilitat a peu, i obre la porta a futures accions dinamitzadores que serveixin per reimpulsar l'activitat comercial. Amb tot, asseguren que la seva prioritat és "garantir la mobilitat i l'accessibilitat de la zona on es duen a terme les obres per, així, minimitzar l'impacte sobre la ciutadania en general". ■

© Silvia Molina

© Silvia Molina

Les obres de Balmes arriben a la fase final

CARME ROCAMORA I SEGUÍ
Les obres del carrer de Balmes, entre la plaça de Molina i la ronda de General Mitre, inicien la fase final de treballs, amb la previsió que acabin a principis d'estiu. La previsió inicial era acabar les obres al maig, així que acumulen un petit retard. Aquest març s'està ultimant l'adequació de la vorera i de la calçada del costat Besòs i, a partir de la primavera, el gruix de les actuacions es trasllada al costat Llobregat, amb l'execució de la vorera renovada i ampliada, la implantació dels serveis d'enllumenat, reg i semaforització, nou mobiliari urbà i la plantació d'arbrat.

Tant la vorera ja executada al costat Besòs com la que es farà ara al costat Llobregat tindran, de mitjana, una amplada de 4,35 metres, amb més espai per al passeig i nou arbrat, mentre que la calçada

es quedarà amb només tres carrils, dos de pujada i un de baixada, una configuració present des de l'inici de les obres a la tardor del 2024. Per poder fer créixer les voreres, la calçada es redueix dels 15 metres d'amplada actual a 11,20 metres, on a més dels tres carrils de circulació hi haurà un carril de serveis al costat Besòs, amb 130 metres lineals per a distribució de mercaderies, 147 places d'aparcament de motos, 4 places per a vehicles de persones amb mobilitat reduïda, parades de bus i contenidors.

Durant els mesos de març i abril es completarà tot el costat del Besòs del carrer, amb la pavimentació de les cruïlles amb els carrers de Putxet, Sant Hermenegild, Copèrnic, Francolí, Santjoanistes i Sant Elies, que s'aniran obrint progressivament. ■

Vista aèria del carrer Balmes a l'altura de la plaça Molina

Aprovats definitivament els projectes per finalitzar la connexió del tramvia per la Diagonal

CARME ROCAMORA I SEGUÍ
Pas endavant de la connexió del tramvia per la Diagonal amb l'aprovació definitiva dels projectes per enllestir la connexió entre Verdader i Francesc Macià. La Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Mobilitat i Habitatge va aprovar el mes de març, definitivament, els dos projectes amb els vots favorables del Govern municipal (PSC), BComú i ERC.

"La connexió de les xarxes del Tram-baix i del Trambesòs és un dels projectes claus de futur de la ciutat per incrementar l'oferta de transport públic i reduir la dependència del vehicle privat, tal com estableix el Pla de Mobilitat Urbana de l'Ajuntament per als pròxims anys", va apuntar l'Ajuntament en un comunicat. L'objectiu, transvasar 250.000 desplaçaments diaris per feina que avui es fan en vehicle privat al transport públic.

En el debat a la Comissió, la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet, responsable de l'àrea d'Urbanisme, Acció Climàtica, Mobilitat, Serveis Urbans i Pla de Barris, va destacar que el Govern municipal manté "el compromís ferm de fer possible la connexió del tramvia". "Una actuació d'aquesta magnitud requereix d'acord institucional i compromís polític. Per això no només hem d'avançar en els tràmits administratius sinó també en els acords i en la dotació pressupostària, i això vol dir tenir pressupostos tant a l'Ajuntament com a la Generalitat", va assenyalar Bonet.

El pròxim pas serà l'aprovació definitiva per part de l'ATM del projecte d'infraestructura i l'aprovació del conveni de finançament entre l'Ajuntament i la Generalitat per finançar les obres, abans de poder licitar els treballs. ■

BAJO CON JARDÍN EN C/ ONZE DE SETEMBRE 123, PARETS DEL VALLÈS

UNIKO

INTERNATIONAL REAL ESTATE

Plaça Sant Gregori Taumaturg, 1 – Barcelona -
Tfno. 659 79 23 25
Mail: info@unikorealestate.com

- Superficie total 211,43 m2/c. Vivienda 103 m2, parking 12,50 m2 y jardín 96 m2
- Óptima orientación: 3 D + 2 baños. Cocina y baños completamente equipados
- Interiores y distribución personalizados a elección. Piscina y jardín comunitario

Una trentena d'entitats, entre elles Defensem Can Raventós, s'uneixen per protegir els espais verds de Barcelona

JOHN MCAULAY

Barcelona és una de les ciutats europees amb menys verd urbà. I, per si aquesta situació no fos prou preocupant, els pocs oasis de naturalesa que existeixen estan sota l'amenaça constant de l'especulació urbanística. És per això que el divendres 20 de març, en un acte a l'Antic Teatre de Ciutat Vella, es va anunciar el naixement d'una nova associació d'entitats, la Coordinadora en Defensa del Patrimoni Verd, que s'han unit "per a la salvaguarda i la defensa dels espais verds urbans i els béns comuns patrimonials, tant naturals com culturals". La plataforma agrupa una trentena de col·lectius d'arreu de Barcelona, i entre elles hi ha Defensem Can Raventós, que des de fa anys batalla per protegir aquesta masia de Sarrià i el seu jardí dels interessos econòmics.

La voluntat d'aquesta aliança és planificar cara "davant de les institucions públiques i privades, per promoure iniciatives que protegeixin, ampliïn i millorin els espais verds urbans, les zones rurals i el Parc Natural de la Serra de Collserola per impulsar projectes de renaturalització, biodiversitat i sostenibilitat urbana". L'objectiu, en definitiva, és blindar els oasis naturals que ja existeixen a la ciutat, petits i grans, així com avançar en l'obertura de nous espais verds. "A la ciutat de Barcelona i el seu entorn, amb una densitat de població molt elevada i amb una quantitat de verd per habitant molt minsa, no ens podem permetre continuar perdent els retalls de natura que ens queden".

El problema, assenyalen, no ve només de les empreses immobiliàries i les que fan negoci amb l'especulació urbana, sinó que també ve de la mateixa Administració. "L'Ajuntament segueix

optant per una política de fets consumats, irregularitats, negligències causades per l'acció i l'omissió", assegura la plataforma. Enfront de les institucions públiques i privades, la Coordinadora vol "representar conjuntament els interessos de les entitats" i ser "un nou espai de lluita que ens permeti sumar esforços". "Ens posicionem com un espai de lluita compartida per a la millora del nostre futur, bo i respectant la natura i la vida", afirmen.

Barcelona no es troba sola en aquesta amenaça. Diferents estudis d'àmbit europeu constaten que al continent hi ha una pèrdua anual de zones verdes equivalent a l'espai que ocupen uns 600 camps de futbol. Un retrocés que precisament es consuma principalment a l'interior de la ciutat, i no en la pròpia naturalesa. És en aquestes zones urbanitzades on la suma de molts espais verds petits representa el principal greuge, justament perquè s'hi edifica. "Les institucions s'omplen la boca amb polítiques per enverdir i renaturalitzar els espais urbans però, de fet, pavimenten tant com poden i destrueixen els espais ja existents, que no només són espais verds sinó que són patrimoni històric i espais comunitaris", conclou la plataforma. ■

Una coberta verda al dipòsit del Rei Martí i els jardins d'Oriol Martorell: nous espais verds

© Ajuntament BCN

Vista de com serà la coberta del dipòsit del Rei Martí

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

L'Ajuntament de Barcelona accelerarà la creació de 25 nous espais verds a la ciutat. De moment, ha iniciat la licitació d'aquests projectes en espais en desús i desapropiats de tots els districtes de la ciutat. A Sarrià - Sant Gervasi, es trasllada en dues propostes concretes. La primera, els nous jardins d'Oriol Martorell -els quals ja es van començar a idear l'any 2009- i, en segon lloc, una coberta verda al dipòsit del Rei Martí, a la Bonanova.

L'Ajuntament ja fa temps que treballa els nous jardins d'Oriol Martorell, i el projecte es va fer públic el 2023. Aquest estiu, fruit d'un acord amb ERC pels pressupostos de la ciutat, es va explicar que es destinarien 400.000 euros per a l'execució del projecte. Ara, per fi, es tiraran endavant, segons ha anunciat l'alcalde, Jaume Collboni, en una compareixença aquest mes de març.

El calendari amb què treballa l'Ajuntament contempla l'inici d'obres el setembre del 2026, mentre que es calcula que estiguin enllestides el març del 2028. El pressupost contemplat del conjunt de l'actuació és de 9,1 milions d'euros, en una superfície de més de 22.000 metres quadrats.

Pel que fa a la coberta del Rei Martí, d'una superfície d'uns 4.000 metres quadrats, es preveu iniciar les obres el juliol del 2026, i que finalitzin el gener de 2027. Tot plegat, amb un pressupost de 2,6 milions d'euros. El projecte, tal com estava projectat, pretén crear un espai públic que connecti les Tres Torres amb Sarrià.

Després de molts d'anys en desús, el dipòsit del Rei Martí va ser recuperat en època de l'alcaldia de Xavier Trias per acollir un espai cultural polivalent, que

va obrir les portes l'any 2016. Tot i això, no ha acabat d'impulsar-se com un espai obert al veïnat, i la majoria de les activitats que s'hi fan a l'interior, són de caràcter privat.

Ara, amb aquest nou projecte, s'espera facilitar-ne un ús quotidià, com a mínim de la coberta, per part de la ciutadania. Un dels elements clau del projecte és la instal·lació d'un ascensor urbà, que permeti garantir-ne l'accessibilitat des del carrer de Bellesguard.

Totes dues propostes, tant la coberta del dipòsit del Rei Martí com els jardins d'Oriol Martorell, són propostes que ja va presentar el grup municipal de Junts l'any 2020, en el marc d'un extens informe sobre l'estat dels parcs i els espais enjardinats de Sarrià - Sant Gervasi i una aposta per a la seva renaturalització. ■

© Ajuntament BCN

A dalt, zona actual on s'ubicaran els jardins; a sota, imatge de com serà el futur espai verd

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

MIRADES OBERTES MENTS DESPERTES

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Ciutadania, compromís i servei

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat
per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments
de: Infantil (3, 4 i 5), Primària i ESO.

Llar d'infants Sant Ignasi (I1-I2)

Com a casa!
Vine a conèixer-nos

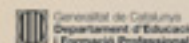
**Visites
personalitzades**

93 602 30 00

info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

Amb el suport

Mor Montserrat Cornet, escriptora de Galvany

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El 31 de març va morir a 91 anys l'escriptora de Galvany Montserrat Cornet. Principalment novel·lista, els seus escrits també abordaven teatre i poesia, i durant molts d'anys va ser col·laboradora d'El Jardí amb relats sobre records plens de detalls i tendresa, que traslladaven amb una escriptura amable a èpoques del passat que havia viscut.

Nascuda al barri de Gràcia, va passar bona part de la seva vida a Sant Gervasi, i l'any 2003 va ser reconeguda amb la Medalla de la Dona de Sarrià - Sant Gervasi.

L'escriptura li va arribar a mitja vida. De jove, es va formar com a assistent social, tot i que va fer feines molt diferents, des d'administrativa i agent d'assegurances fins a periodista. Va començar a publicar després de la seva separació, quan ja en tenia una cinquantena. Ara bé, això no va ser mai obstacle per a la progressió de la seva literatura. Va lluitar sempre perquè les seves obres sortissin a la llum, tant de narrativa com de teatre. Malgrat els inicis tardans en aquest àmbit, sempre defensava que mentre tingués quelcom a dir, continuaria escrivint. ■

Mor Josep 'Pitu' Calderó, històric president del CP Sarrià

JOHN MCAULAY

El dimecres 1 d'abril va morir Josep Calderó i Calopa (Barcelona, 1935), més conegut com a 'Pitu', a 91 anys. Fundador i històric president del CP Sarrià, equip de futbol al qual havia estat vinculat durant gairebé setanta anys, deixa enrere un llegat inesborrable, havent impulsat l'esport entre els més joves del barri. Per la seva tasca en el món del futbol, havia rebut la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya el 2003, la Medalla d'Honor de Barcelona el 1999 i la Medalla d'Argent de la Federació Catalana d'Esports el mateix any.

Veí de Sarrià pràcticament tota la vida, era una persona molt estimada per tot el barri. Va obtenir la presidència de l'equip amb només 17 anys el 1952, i va deixar el càrrec el 2023, amb 87 anys i amb motiu de les primeres eleccions celebrades pel club degà de futbol de l'antiga vila, però fins al darrer moment 'Pitu' va continuar vinculat al club com a president honorífic. L'any passat, el CP Sarrià va celebrar un sentit homenatge a la seva figura.

De professió havia estat ferreter i treballava a l'antiga ferreteria Borrull del

carrer Major de Sarrià (ara Optimus), però sempre havia compaginat la vida professional amb la seva gran passió: el futbol. L'objectiu de la seva feina al club va ser formar el jovent amb uns valors esportius, ètics i cristians. Estretament vinculat amb la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, el 2013 es va inaugurar un gegantó dedicat al 'Pitu', amb una pilota de futbol sota el braç i l'escut del CP Sarrià brodat, que es va estrenar amb motiu del cinquantè aniversari de l'equip. D'aquesta manera, 'Pitu' continuarà viu a cada festa del barri.

Des de la secció de futbol del Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià, la vicepresidenta de l'entitat, Carme Farré, va voler recordar la figura de l'expresident com una persona "profundament compromesa amb els valors de l'esport, la infància i el barri de Sarrià". "Sempre lluïa el CP amb orgull allà on anava", va informar en un comunicat. "Ha deixat una empremta inesborrable en generacions de sarrianencs i sarrianenques. El club que avui abracen els joves de Sarrià va ser la seva vida. El seu llegat ens inspira i ens dona força per continuar fent del club una gran família", va afegir. ■

EL SEU FUTUR COMENÇA AVUI. DESCOBREIX EL MÈTODE D'APRENENTATGE LÍDER!

Matemàtiques • Lectura • English

PROVA DE NIVELL GRATIS
Consulta'n les condicions al centre

KUMON CONNECT
Aprèn avui per crear el demà

Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany • 636 038 857

Ensenyament no reglat

La Drogueria Rovira de Galvany suma un prestigiós premi internacional

El guardó nacional dels Global Innovation Awards és l'últim d'una llarga llista de reconeixements per a l'emblemàtic establiment

JOHN MCAULAY

La Drogueria Rovira del barri de Galvany continua acumulant premis. Amb més de 125 anys d'història, i la implicació de quatre generacions de la mateixa família, aquesta botiga que ofereix productes per a totes les necessitats domèstiques va ser reconeguda a finals de març com a guanyadora nacional dels Global Innovation Awards (GIA) 2025-2026. Es tracta d'un dels guardons internacionals més prestigiosos del sector del comerç especialitzat en productes per a la llar. El premi situa la drogueria entre les botigues de referència del sector a escala mundial i reivindica la seva importància com a comerç de proximitat, amb un servei distingit per la tradició i l'excel·lència.

Fundada l'any 1910, la Drogueria Rovira combina tradició i innovació

i ofereix una àmplia selecció de productes. Al llarg de més d'un segle d'existència, s'ha convertit en un dels establiments més arrelats del barri i del districte, i també dels més emblemàtics de la ciutat. En els darrers anys, ha rebut la Medalla de Sarrià - Sant Gervasi, el reconeixement com a comerç centenari de la Cambra de Comerç i la Generalitat, la Medalla d'Honor de la ciutat, el Premi al Comerç de Proximitat 2022 i el Premi Nacional de Comerç de la Generalitat del mateix any.

La botiga va voler dedicar el guardó a les generacions que els han precedit, a la família, a l'equip de professionals que en formen part i, molt especialment, als clients de tota la vida, que han fet possible la continuïtat d'aquest projecte. ■

© Laia Melero

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

JORDI DEL BARRIO

“Les cadenes comercials no beneficien Sarrià, fan que el barri perdi personalitat”

Jordi del Barrio fa honor al seu cognom. President de l'Eix Comercial de Sarrià des de fa més de cinc anys, dedica gran part del seu temps lliure a millorar el barri on ha viscut des de petit. El seu objectiu el té clar, i el repeteix diversos cops durant l'entrevista: dinamitzar Sarrià perquè sigui un pol comercial actiu i atractiu. “Volem fer moure la gent perquè passegi pel barri i que les botigues tinguin més clients”, explica. De moment, sembla que funciona: ens hem trobat una tarda d'entre setmana al carrer Major de Sarrià, i el pas de veïns no afluixa.

© John McAulay

© John McAulay

JOHN MCAULAY

Com està la situació del comerç a Sarrià?

Hi ha canvis generacionals, algunes botigues han tancat per jubilació. També es va modernitzant i canvien els costums, però mantenim el comerç de proximitat, aquell que té un tracte directe amb el client. En la majoria dels casos, perquè també tenim cadenes que actuen de la mateixa manera a tot arreu.

A Major de Sarrià han proliferat els forns de cadena.

I encara em sembla que obrirà algun altre. Depèn molt del tipus de forn que s'obre. Tot allò que sigui de proximitat, familiar, és indiferent que n'hi hagi més o menys. Però quan comencem amb cadenes poc personals, que ja no són un comerç pròpiament dit, sinó que són fons d'inversió, això ja no beneficia Sarrià: fan que el barri perdi personalitat.

Hi ha massificació d'algun tipus de producte a Sarrià?

Jo crec que de pa, sí. Però curiosament, tots estan aguantant. A mi em sap greu que, si tu ets una empresa familiar, després et vingui

una gran cadena sense cap mena de personalitat i minvi les teves vendes. També és veritat que és bo perquè hi hagi competència; és com el Barça: si hi ha bons suplents, els que juguen s'hi esforçaran més. Igualment, a la llarga jo crec que aquestes cadenes no els acabarà funcionant.

Hi ha sobreoferta d'altres negocis?

Visualment, sí que sembla que hi hagi molts forns. Cases d'ungles, n'hi ha unes quantes, fora de Major de Sarrià. Però de moment sembla que tothom s'hi guanyi la vida. Hi ha molt complement, però cadascú té el seu tipus de producte. Aquí compres una bossa de mà, aquí unes arracades i aquí un fulard. Cadascú té diferents marques, nivells i preus, i això està bé.

El comerç de Sarrià està seguint la tendència de Barcelona de veure més cadenes?

En part, sí. Però com que els locals de Sarrià no tenen la mida que tenen al centre, això ajuda a frenar-ho. I Sarrià tampoc és un barri molt poblat. Depèn de quin tipus

d'empresa vulgui obrir aquí el seu negoci, veurà que no li surten els números. A Sarrià, la gent passa per davant d'un comerç quatre vegades al dia: porta els nens a l'escola, torna a casa, va a treballar i va a buscar els nens. I no és un client potencial que et compri les quatre vegades.

S'hauria de controlar el tipus de comerç que obre per garantir la continuïtat dels negocis familiars i evitar l'entrada de les cadenes?

Això és difícil. Jo ho he comentat algun cop al Districte, i són reticents a fer un canvi perquè seria prendre la llibertat de negoci. A Sarrià tampoc pots dir “No volem que obri això”, perquè tenim un comerç variat. Personalment, m'agradaria que es pogués dir “D'això ja n'hi ha molt”, i protegir el comerç que ja està obert, perquè si no tancarà un forn i n'obrirà un altre. És millor tenir comerços consolidats que puguin continuar molts anys i que cadascú s'hi guanyi la vida.

Quines dificultats es troba la persona que té un comerç a Sarrià?

Que fora de Sarrià té molta competència. Llavors, s'ha de dedicar a una cosa més de detall i no tant de quantitat; ha de buscar un nínxol més diferencial.

Això pot ser un avantatge.

Sí, és un avantatge. Has de tenir una botiga més especialitzada, no voler-ho abastar tot. Els que es mouen en el seu producte funcionen millor. A Sarrià, tenim un comerç més particular, de proximitat, que no competeix en preus, sinó en valor.

Sarrià necessita un comerç més de nínxol i menys de cadena?

El comerç més important és aquell

“Tenim molts forns, cases d'ungles i botigues de complement, però de moment tothom s'hi guanya la vida”

“A Sarrià, tenim un comerç més particular, de proximitat, que no competeix en preus, sinó en valor”

“Sarrià vol botigues diferents, gent que creï la seva pròpia marca i que no ofereixi el mateix que pots trobar en qualsevol lloc”

© John McAulay

en què el propietari del negoci hi és cada dia, perquè és el que et diferencia d'una altra cosa. Les cadenes van molt amb els seus estàndards i es mouen poc d'allò. El barri vol botigues noves, diferents, especialitzades, gent que creï la seva pròpia marca, que no ofereixi el que pots trobar a qualsevol lloc. Aquí tenim centres comercials a prop i és complicat competir amb ells.

Ha canviat el perfil de comprador? Continua venint principalment gent del barri?

Es manté bastant la mateixa proporció de veïns de Sarrià. Potser comença a venir gent d'altres barris que va coneixent els productes d'aquí, coses més específiques que potser no troba en altres llocs. Per això és important l'especialització del comerç.

El comprador de Sarrià és diferent del del centre de la ciutat?

Sí. Al centre no et coneix ningú quan vas a una botiga. Aquí la gent repeteix molt, és fidel: quan guanyes un client, és per a tota la vida.

A Major de Sarrià hi ha una ocupació de locals molt alta. Com és?

Qui vol obrir un negoci a Sarrià, es pregunta “Aquí, què hi falta?”. Busca el seu nínxol, el seu espai. El perfil de comprador és molt diversificat en un espai petit, i això fa que sigui un carrer molt comercial. I com més negocis hi ha, més negocis s'obren. Ara semblarà que no, però que hi hagi tres forns pot ser millor que si només n'hi ha un.

Han tancat botigues per l'obertura de cadenes o la massificació del seu sector?

No ens ho han comentat directament. Sí que ha tancat algun comerç de tota la vida pel cost del local, però

no és la situació més habitual. Han tancat més perquè la família no vol continuar el negoci, i si has d'agafar personal de fora, ja no surten els números.

El preu de lloguer dels locals afecta el comerç de Sarrià?

Els locals del barri es valoren bastant, però el preu de lloguer no ha pujat excessivament. Al final, el mercat et posa a lloc, i pràcticament no hi ha cap establiment buit. El petit comerç, més o menys, aguanta. Ara bé, si hi ha rotació vol dir que, amb el que un paga de lloguer, no hi ha guanys i ha de tancar. Potser mantindríem més els comerços i tindríem menys rotació si els lloguers fossin més assequibles.

Com està la situació del comerç fora de Major de Sarrià?

És un comerç més difícil. Per sota de la plaça Artós hi ha menys pas de gent. Hem parlat amb el Districte per poder dinamitzar la zona i fer que cada cop hi vingui més gent.

Com es fa això?

Fer alguna cosa perquè sigui més agradable per passejar, sense la psicosi de prohibir el trànsit rodat. Que sigui semipeatonal, trobar un punt mig perquè tingui millor

© John McAlulay

aspecte. S'ha d'arreglar la plaça Artós, que no és agradable de creuar: ara mateix, amb el pas de cotxes cap a la Via Augusta, és antipàtic. Si s'aconseguís fer una rambla que fos una continuació de Major de Sarrià, i es convertís Artós en una gran plaça, seria més fàcil.

L'Ajuntament els ajuda?

Sí, amb el Districte tenim una relació molt bona, sempre que necessitem res estan amb nosaltres, sigui del partit polític que sigui. En l'àmbit institucional estem molt bé. Ara hem de parlar de com dinamitzar el barri per sota de la plaça Artós. També volem més aparcaments a l'entrada de les zones peatonals, per deixar el cotxe. Però estic segur que compliran.

Quines expectatives tenen per a Sant Jordi?

En els darrers anys, Major de Sarrià ha quedat tancat al pas de vehicles per Sant Jordi. Això fa que molta gent ja es quedi aquí. Cada cop és més complicat anar al centre de Barcelona, i allà s'ha massificat tant que ja no gaudeixes. A la gent li fa mandra baixar, és més agradable passejar per aquí, sortir de l'escola amb els nens i aprofitar per comprar el llibre i la rosa.

Abans organitzaven les cavalcades de Reis, però ara se n'ocupa l'Ajuntament.

Això va ser després de la pandèmia. Ens feia molta il·lusió, era una de les coses que més gaudíem. Però el cost és molt alt, era l'activitat de l'Eix més

“Potser mantindríem més els comerços si els lloguers dels locals fossin més assequibles”

“L'ànima de Sarrià és el comerç i la seva gent”

cara, i no creiem que fos una cosa que ens toqués fer a nosaltres, sinó que era una cosa més de barri. Els comerços no se'n beneficien, sinó que és quan menys venda tenen. Per això, ara se n'ocupa l'Ajuntament.

Quines altres activitats fan?

Fem coses que portin gent. Per Nadal posem les llums i el trenet. I tenim les mostres de comerç: hi ha botigues que venen en un dia el que normalment venen en quinze, i alguns d'aquests clients després repeteixen. Fem quatre mostres l'any: l'Street Market, i les de primavera, tardor i estiu. Funcionen molt bé, cada vegada estan més assentades, i ajuden tots els comerços, no només els

associats. Com més pes tinguem, més coses podrem fer perquè formar part de l'Eix Comercial és sumar esforços. Junts tenim més visibilitat, més capacitat per atraure clients i més força per defensar els nostres interessos. El nostre somni seria que tots els comerços de Sarrià s'associessin.

Més enllà del comerç, quina és la relació que tenen amb altres entitats del barri?

Si ens demanen ajuda amb coses que fan falta al barri, nosaltres sempre donarem suport. Tenim un pressupost limitat, però tot el que serveixi per portar gent, ens agrada. La nostra prioritat és el comerç. L'ànima de Sarrià és el comerç i la seva gent. ■

PUBLIREPORTATGE

Bar Lot: mig segle d'història amb una nova direcció

i aspira a consolidar-se com un “menjador de casa” ideal per a sopars de confiança i celebracions entre amics. “L'objectiu és oferir un espai per a tothom: tant per als que volen mirar el futbol amb una cervesa com per als que busquen un bon entrecot a la brasa en un ambient tranquil”, expliquen els propietaris. De fet, per als amants del futbol, el local ha habilitat una pantalla perquè puguin seguir els partits en bona companyia.

L'aposta pel producte de qualitat i de proximitat reafirma el compromís de la nova direcció de convertir el LOT en un espai de referència a Sarrià, capaç de combinar la tradició amb una proposta culinària adaptada als nous temps. “No hi ha altre secret que comprar productes bons; la gent valora molt aquesta cuina casolana que no es troba a les grans franquícies”, afegixen.

Carrer d'Euterpe, 9 • 08017 Barcelona

Amb 51 anys d'història, el local es renova amb una carta de brasa i embotits sota una nova direcció.

L'emblemàtic Bar LOT, un clàssic de Sarrià amb 51 anys d'història, va iniciar una nova etapa el juny de 2025. Sota la direcció del Raúl i la Lati, veïns de Vallvidrera, el local s'ha renovat per oferir un ambient relaxat i acollidor i una proposta gastronòmica actualitzada que incorpora carns a la brasa, taules d'embotits i formatges artesans, procedents de petits productors del Lluçanès i els seus entorns, així com un menú diari 100% casolà, de dilluns a dissabte al migdia.

Malgrat els canvis, el Bar LOT manté l'essència que el caracteritza, amb els entrepans i les tapes de sempre,

Amb la voluntat de dinamitzar els vespres del veïnat sarrianenc, el Bar LOT ha incorporat cites temàtiques setmanals com els “Dimecres d'ostres” i els “Dijous de pinxos”. Aquesta iniciativa vol apropar a Sarrià una oferta gastronòmica que fins ara sovint obligava els veïns a desplaçar-se fins al centre de Barcelona. D'entre els plans de futur, el Raúl i la Lati somien en programar nits de música en directe i esperen amb il·lusió l'arribada de l'estiu, quan la terrassa es convertirà en un espai ideal per a sopars i trobades a l'aire lliure.

Amb aquesta nova etapa, el Bar LOT s'erigeix de nou en un símbol viu del barri: un lloc on retrobar-se, menjar bé i gaudir de la proximitat. “L'objectiu del primer any és clar -resumeixen-: tornar a col·locar el LOT com a l'opció natural de la gent de Sarrià”. ■

El Monestir de Pedralbes celebra 700 anys d'història

L'única trobada entre Roig i Pla a Teatres del Farró

Inauguració dels actes pel 700 aniversari del Monestir de Pedralbes

Claustre del Monestir de Pedralbes

CARME ROCAMORA I JOHN MCAULAY

El Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, fundat l'any 1326, va celebrar aquest març el seu setè centenari. El dijous 26 va fer 700 anys que la reina Elisenda de Montcada i de Pinós va col·locar la primera pedra de l'absis de la seva església, conjuntament amb el seu marit, el rei Jaume II, sobirà de la Corona catalanoaragonesa.

Per commemorar la data, s'han preparat activitats que comprenen exposicions, concerts, visites, activitats familiars, contacontes, tallers, conferències, jornades d'estudi, publicacions i, principalment, la presentació de projectes d'estudi relacionats amb el centenari, base de tota la programació de l'esdeveniment. Aquestes s'allargaran fins al 3 de maig de 2027 per celebrar els set segles de la consagració de l'església i l'entrada de la primera comunitat de monges clarisses.

El setè centenari del monestir, centrat en la figura de la reina i la seva obra, és un esdeveniment que representa la culminació dels tres eixos programàtics que han definit la història recent del monestir, que es presenta ara obert a

la ciutadania com a museu: patrimoni, dones i espiritualitat. Per commemorar l'efemèride d'enguany, la Generalitat de Catalunya ha declarat el 2026 com a l'any del monestir de Pedralbes.

L'acte inaugural del 26 de març va aplegar el president de la Generalitat, Salvador Illa, així com l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, i la regidora de Sarrià – Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, a més de l'arquebisbe de Barcelona i la directora del monestir. En el seu discurs, Collboni va reivindicar que l'edifici religiós "forma part de l'ànima de Barcelona". "Ara ens toca a nosaltres fer que aquesta història continuï viva", va remarcar.

Després d'una jornada amb un concert del Cor de Noies de l'Orfeó Català i la inauguració de l'exposició immersiva 'Tocar l'ànima. Els murals de la capella de Sant Miquel', es van celebrar tres dies de portes obertes plenes d'activitats, el 27, 28 i 29 de març. Els assistents van poder fer tast de cuina medieval a l'hort del monestir, conèixer el seu patrimoni medieval amb una visita guiada, i gaudir amb un contacontes per als més petits. ■

JESÚS MESTRE

Aquest mes de març, el teatre La Fàbrica del Farró ens ha obsequiat amb un magnífic espectacle, *Pla per Roig*, que reconstrueix la històrica entrevista que Montserrat Roig va fer a Josep Pla el gener de 1972, publicada a la revista *Destino*, el març del mateix any. A la sessió del divendres 20 de març, el periodista i crític teatral Martí Figueras va moderar un col·loqui en què van intervenir el director, Ferran Utzet, i els intèrprets Jordi Coromina i Laura Roig. El públic hi va participar activament.

La trobada entre Josep Pla i Montserrat Roig va ser al mas Pla de Llofriu, prop de Palafrugell, i va ser l'única entre aquests dos gegants de la literatura catalana del segle XX. Eren persones de generacions diferents gairebé antagòniques en tot: ell era vell, conservador, masclista, reclus en una vida solitària a pagès, mentre que ella era jove, progressista, feminista i cosmopolita. Però Roig sentia una gran admiració per l'obra de Pla, i aquest, un gran seductor, va ser seduït per aquella jove, que Pla no entenia per què volia dedicar-se a la literatura tenint unes "comes tan boniques". Dos caràcters forts que en alguns moments van estar a punt d'esclatar, però que també entenien que hi ha una cosa que els unia: la llengua, la cultura, la literatura catalana.

Les entrevistes de Roig eren singulars, no seguien la clàssica estructura pregunta - resposta, sinó que l'escriptora feia un article incorporant les respostes de l'entrevistat i les seves pròpies vivències. Així, a l'entrevista a Pla, hi ha un pròleg que descriu el viatge de Barcelona a Llofriu en un Seat 127 verd, acompanyada de Josep Vergés, l'editor i propietari de *Destino* i gran valedor de Pla. La descripció del paisatge de l'Empordà és com un

Montserrat Roig i Josep Pla a la platja del Port Bo. Calella, 1972

homenatge a Pla, que tantes vegades havia descrit aquest país i a on va aprendre el precís ús dels adjectius que caracteritzen la seva literatura. En arribar al mas de Llofriu, Pla els fa esperar una mica i apareix de sobte, sorprendent-los, com acostumava a fer amb les seves visites. Pla és a la seva "madriguera", tal com diu el títol de l'entrevista ("Josep Pla en su madriguera").

El país, el passat i el futur de la literatura catalana, la seva continuïtat... aquests temes uneixen dues persones molt diferents, amb visions del món pràcticament oposades. I això continua sent de gran actualitat avui i és un dels punts forts d'aquesta obra de teatre, a la que cal sumar-hi una extraordinària interpretació d'un actor veterà, en Jordi Coromina, i una jove actriu, la Laura Roig, que caracteritzen amb solvència Pla i Roig. Com va quedar clar en el col·loqui, darrere hi ha molta feina. Utzet, a partir de l'article de Montserrat Roig, seguint la seva estructura, hi afegeix altres textos i entrevistes per donar més amplitud i perspectiva a l'espectacle. I Coromina i Roig han anat a l'Arxiu Nacional per recuperar els gruixuts dossiers de Montserrat Roig per documentar-se abans de fer les entrevistes.

L'obra, representada a la Fàbrica del Farró, a pocs metres d'on va viure el gran amor de Josep Pla, l'Adi Enberg, de *Pla per Roig*. Una obra de teatre que ens recorda que la literatura catalana l'han creat homes com en Pla, autor de *El quadern gris* i una obra completa de més de 20 gruixuts volums, i dones com la Montserrat Roig, autora de novel·les com *El temps de les cireres* i *L'hora violeta* o assaigs com *Els catalans als camps nazis*. Monuments de la nostra literatura que potser hem de saber difondre més. ■

El Premi Amadeu Oller ressona a Casa Orlandai

Greta Sibling, Esteve Plantada i Elsa Corominas

ELSA COROMINAS

La tardor del 2023 la Casa Orlandai va estrenar un nou cicle dedicat a la poesia: els Aires poètics, que porten versos i poemes a Sarrià.

L'espai proposa una trobada mensual, un dijous, per parlar de poesia, recitar versos i reflexionar i debatre al voltant de la poesia, aprofundint en algun poeta o poemari o buscant relacionar-se amb el poema o algun aspecte d'aquest: musical-lo, traduir-lo, editar-lo... El cicle s'organitza en trimestres temàtics i les sessions duren un parell d'hores pensades per abordar el tema proposat amb la calma i la intimitat que donen els espais petits i propers.

El primer trimestre d'enguany era tot un repte perquè implicava tenir dos poetes

junts a la sessió. Donant voltes a la idea de fer un trimestre sobre el prestigiós premi Amadeu Oller, se'ns va acudir amb la Greta Sibling de suggerir als tres darrers premiats que triessin un premi previ. El repte era organitzatiu, però, sobretot, implicava la dificultat per Hug Casals (2023), Greta Sibling (2024) i Jordi Bossoms (2025) de triar entre la llista de persones que l'han obtingut en les més de seixanta edicions del guardó: Andreu Gomila, Irene Solà, Mireia Calafell, Juana Dolores Romero, Àngels Gregori, Lluís Calvo, Estel Solé... La llista és llarga i repassant-la queda clar que el premi suposa una empena per descobrir grans talents poètics i literaris, un ajut cabdal als inicis d'escriptura, donat que guanyar-lo implica veure publicat el poemari inèdit presentat.

El passat 8 de gener va ser la primera sessió d'aquest trimestre. Hug Casals, guanyador del 59è Premi de Poesia Amadeu Oller 2023 amb *Un cos que bull* va triar Eduard Olesti, guanyador del 58è Premi de Poesia Amadeu Oller, just l'any anterior, el 2022, pel poemari *Sarcop*. Els joves poetes ens van fascinar amb els seus versos i també pel contrast absolut de veu poètica, de personalitat, de procedències i vivències. Quina energia més especial la de tots dos, junts i per separat!

El 29 de gener Greta Sibling, guanyadora del 60è Premi de Poesia Amadeu Oller 2024 amb *Ecografia* i Esteve Plantada, guanyador del 17è Premi de Poesia Amadeu Oller, del 1997, pel poemari *A l'ombra dels violins* es van trobar i van fer una sessió que els que la vam gaudir no oblidarem per la quantitat d'històries, anècdotes i vivències que ens van explicar dels seus processos creatius com a poetes i del seu moment vital en obtenir el premi; algunes coses en comú i sobretot moltes diferències. Ell tenia 17 anys i hi va anar acompanyat dels pares i ella s'hi presentava gairebé al límit de l'edat per fer-ho.

La darrera sessió, la del 5 de març, va comptar amb Jordi Bossoms, darrer guanyador del premi, el 61è Premi de Poesia Amadeu Oller de l'any 2025 amb *Tota*

aquesta calma, un poemari amb el qual més que calma ens ofereix un fascinant passeig per llocs, autors literaris, figures polítiques i personatges diversos, sobretot dels països d'Europa que ens queden més allunyats: Hongria, Eslovènia, Polònia, Àustria, Eslovàquia i, sobretot, Lituània. David Caño era l'altre convidat, guanyador del 43è Premi de Poesia Amadeu Oller, del 2007, pel poemari *Barcelona*. El David va ser jurat del premi del Jordi de què en diu que "hi apareixen homenatges i vides anònimes, girs inesperats i amors que sempre dubten. El traç dels versos és clar, segur". El poemari premiat del David és una passejada per molts llocs emblemàtics i racons de Barcelona, carregats d'amor i de lluita, temes que no ha abandonat, però ha anat fent créixer la seva veu poètica en els vuit poemaris posteriors, el darrer, Premi Jocs Florals de Barcelona *Un cos preciós per destruir* (Edicions Proa, 2019).

El passat 28 de febrer del 2026 finalitzà el termini per presentar els poemaris per a l'edició del 2026. El premi consisteix en l'edició del llibre de poemes guardonat i molt més que això, el descobriment d'un o una poeta que serà rellevant al panorama cultural català. Ho sabrem ben aviat, aquesta primavera. ■

INMA CORONAS presenta "EL BEDEL DE LA UNI"

La presentació de la novel·la tindrà lloc el dia 21 d'abril a las 13 h en la facultat de derecho de la UB

En el vibrante entorno de la universidad de Barcelona de finales de los años ochenta, Carla, una joven estudiante de Derecho, se ve atrapada en una red de intrigas y secretos. En la facultad conoce a Dani, el bedel de la uni, con quien coincide a menudo en el servicio de fotocopias y a quien acompaña en varias ocasiones durante el cierre de las aulas. Entre ellos nace una bonita amistad.

La desaparición de una compañera de clase hace que la vida de Carla cambie radicalmente al verse envuelta en una compleja labor detectivesca. La búsqueda de la verdad la lleva a explorar los rincones más oscuros de la facultad y de sus propias emociones, mientras intenta desentrañar un misterio que podría tener consecuencias devastadoras.

Para resolver este espeluznante suceso, viajará junto a Dani por el jardín de las Hespérides de la antigua Finca Güell, siempre bajo la atenta mirada de Ladón, el dragón que vigila a las ninfas del anochecer.

[@inma.coronas](https://twitter.com/inma.coronas)
[f](https://facebook.com/inmacoronas) Inma Coronas - Escritora
[@CoronasInma](https://youtube.com/inmacoronas)

TEATRE SARRIÀ

orquestra filharmònica del mediterrani

Tosca
GIACOMO PUCCINI

Del 17 al 26 d'Abril

Flòria Tosca
Laura del Río
17, 19, 24, 26
Núria Vilà
18, 25

Mario Cavaradossi
Nacho Guzmán
17, 19, 24, 26
Facundo Muñoz
18, 25

Barone Scarpia
Jorge Tello

Cor
Project'Òpera
Sons de Badalona
Orfeó Badaloní

Direcció
Olga Miracle
Marta Mateu

Orquestra
Filharmònica del Mediterrani

Direcció d'escena
Laura Vila

Direcció musical i artística
Paco Rodríguez

Amb el suport de:

FUNDACIÓ CONSERVATORI LICEU A I I S FUNDACIÓ LLOTJA Escola d'Art i Disseny CAZCARRA IMAGE SCHOOL TEN IMAGE O OB TALENTS ràdio estel

ENTRADES www.teatredezarria.cat

Barcelona Generalitat de Catalunya Departament de Cultura Generalitat de Catalunya Departament de Drets Socials Generalitat de Catalunya Institut Català de les Dones Generalitat de Catalunya Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural Next Generation Catalunya

o Troba'ns
C/ Major de Sarrià, 117
T. 93 203 97 72

TEATRE DE SARRIÀ

La consellera de Cultura visita el Teatre de Sarrià

L'exitosa campanya Cap butaca buida va omplir el Teatre de Sarrià el passat 21 de març amb la representació de l'obra *La nit de les Tribades*, de la companyia La Perla 29. La jornada va comptar amb la presència de la consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Sònia Hernández, que va visitar el teatre en el marc d'aquesta iniciativa nacional que ha assolit la xifra de 81.000 reserves a tot Catalunya.

La consellera va estar acompanyada pel president de la Federació d'Ateneus de Catalunya i va ser rebuda oficialment per Quim Campanyà, president del Teatre de Sarrià. Aquesta visita institucional subratlla el paper dels ateneus i els teatres de proximitat en l'èxit d'una convocatòria que ha mobilitzat massivament el públic català per reivindicar la vitalitat de les arts escèniques. ■

La *Tosca* de Puccini arriba a Sarrià

El Teatre de Sarrià es convertirà aquest mes d'abril de 2026 en l'escenari d'un dels esdeveniments lírics més esperats de la temporada. L'Orquestra Filharmònica del Mediterrani presenta una nova producció de *Tosca*, l'obra mestra de Giacomo Puccini, reafirmant el seu compromís amb la creació d'espectacles operístics singulars i d'alta qualitat. Aquesta proposta neix sota la premissa de l'òpera com un art viu i una forma d'expressió que, lluny de ser una peça de museu, interpel·la directament els conflictes humans universals i la bellesa com un acte de resistència en el món contemporani.

La producció compta amb la direcció d'escena de Laura Vila, qui proposa una mirada moderna però profundament respectuosa amb l'essència original del llibret de Giuseppe Giacosa i Luigi Illica. L'acció original, situada en una Roma convulsa i marcada per les tensions polítiques, narra la tràgica història

de la cantant Flòria Tosca, atrapada entre el seu amor per l'idealista Mario Cavaradossi i les perverses manipulacions del baró Scarpia. Aquesta posada en escena subratlla la vigència d'aquest triangle emocional on el poder, la repressió i el sacrifici es donen la mà en un crescendo dramàtic colpidor.

L'espectacle destaca per la seva gran envergadura, mobilitzant més de 80 artistes sobre l'escenari del Teatre de Sarrià per oferir una experiència d'art total. L'Orquestra Filharmònica del Mediterrani estarà dirigida pel mestre Paco Rodríguez, qui assumeix la direcció musical i artística d'un muntatge que ha estat elogiat prèviament per la crítica per la seva execució impecable, equiparable al nivell de les millors orquestres europees. La producció es completa amb les veus del Projecte Òpera i el cor de veus blanques de l'Orfeó Badaloní, garantint una sonoritat plena i emotiva. ■

EL RELAT

El banc de Monterols

MARIA ÀNGELS VILADOT

Hi anava sempre, aquells dies. Sortia de casa, al carrer d'Hercegovina, amb una mena de ritual que no s'explicava: la gavardina beix, les botes d'aigua, el mocador de seda nuat al coll, la bossa de pell agafada amb decisió. Caminava a poc a poc, sota el mateix paraigua amb què, anys enrere, havia passejat per París. Havien anat a veure *Les Parapluies de Cherbourg*. El plugim d'ara li tornava aquell record sense demanar permís: una música llunyana, gairebé imaginada, i ella fent de Catherine Deneuve, *l'amour à gogo*. París havia estat una idea. Cultura. Llibertat. Ara només en quedava el paraigua. Ella havia canviat. Barcelona també.

El parc de Monterols l'esperava tancat en si mateix. L'aire feia olor de romaní i d'espígol mullats. El terra, d'un ocre apagat, contrastava amb el verd compacte de les magnòlies. Tot semblava més viu.

Va arribar a la glorieta de ferro i vidre. Hi havia alguna cosa en aquell lloc que persistia. No sabia des de quan hi anava. Potser feia anys. Potser massa. Amb el temps, les dates es perden. Queden els llocs. Els gestos. Es va asseure. Els baladres inclinaven les flors rosades i blanques sobre els marges del camí. Va inspirar profundament: olor de fusta i de fulles mortes, d'aire rentat.

I, com de costum, ja hi era.

La noia.

No recordava haver-la vist arribar mai, ni tampoc marxar; tenia la sensació que sempre hi era abans que ella.

Seia a l'altre extrem del banc, prou lluny per preservar la distància, prou a prop per compartir el refugi. La va observar de cua d'ull. Duia una parca blava, lleugera, i les vambes tenyides d'humitat a les punteres; els cabells castanys li queien desordenats damunt les espatlles. Era bonica. Mirava la ciutat amb les pupil·les clares, atentes; les espatlles lleugerament corbades, com si el món li pesés una mica més del compte, i les mans amagades a les butxaques. Aquella manera d'asseure's, a la punta del banc, feta un cabdell, li resultava estranyament familiar.

La pluja menuda les separava de la resta del parc. Es van mirar només un instant, el just per desitjar-se bona tarda amb un gest mínim, i després la dona va girar el cap cap a la ciutat, on un exèrcit de ciment semblava assetjar el turó: blocs nous al carrer Muntaner, grues alçades amb braços metàl·lics, el trànsit de Balmes pujant com un riu gris, i el mar, al fons, reduït a una línia fràgil sota el pes del formigó. Al centre de tot, la glorieta resistia, un petit miracle de quietud enmig del brogit.

Abans no era així. El parc de Monterols havia estat una selva, amb Barcelona i el Mediterrani convertits en un decorat llunyà. Ella hi corria amb les cosines aquelles tardes de dissabte, arrencant des del pis del carrer de Berlínès i arribant-hi esbufegant, amb les cames primes i els mitjons rebregats als turmells, endinsant-se entre els arbres com si travessessin un territori sense límits. Tot era immens: pendants

impossibles, racons amagats, escorces que esdevenien refugis; eren personatges d'Enid Blyton, inventant grutes i noms secrets, cridant-se amb paraules que només elles entenien. I quan plovia, la pluja no interrompia res: ho feia tot més intens.

Ara la ciutat s'enfilava turó amunt, obstinada, com una heura de morter que ho volia engolir tot: la glorieta, el banc, aquell reducte fràgil de silenci compartit amb la noia, que continuava immòbil a l'altre extrem, mirant els terrats, fins que, amb un gest pausat i inconscient, es va recollir un floc de cabells darrere l'orella.

I llavors el va reconèixer. Era el mateix gest. El mateix que ella feia.

Un calfred li va pujar pels panxells, lent i precís, com si alguna cosa s'hagués desencaixat dins seu. Sense saber-ho, la noia li obria finestres a la memòria, i ella, sense resistir-s'hi, les deixava obertes.

Després va parar de ploure i, durant dies, el cel es va mantenir eixut; però ella hi anava igualment, expectant, amb un nus a la gola. El parc s'omplia de llum i de veus, de gossos i de corredors absorts que l'esquivaven sense mirar-la, mentre la glorieta restava buida, i aquell buit, tan nítid, li queia al damunt amb tot el pes. S'asseia al banc i intentava reconstruir la noia amb detalls mínims —la posició dels peus, la inclinació del cap—, però tot perdia contorn, com si, sense aquell vel plujós, la realitat s'esfilagarsés. Fins que un dia va deixar d'anar-hi.

Quan el plugim va tornar, la va sorprendre a casa; darrere la finestra, la cortina difuminava els carrers i els empenyia cap a una melangia suau que li va resultar impossible ignorar. Sense pensar-s'ho, va agafar l'abric, la bossa de pell, el paraigua de París, i va pujar fins al parc. Es va asseure al banc i va esperar. Però la noia no va aparèixer.

I, tanmateix, el banc no era buit.

Va cloure els ulls i la ciutat es va replegar, encara lluny de la muntanyola, amb els terrats i el mar protegint-la, mentre el parc recuperava una amplitud antiga, gairebé intacta. Hi tornaven les correïsses amb les cosines, la rialla trencant la grisor, les sabates plenes de fang, les bufandes desfetes, les faldilles voleiant al compàs del joc.

Es va apartar un floc de cabells darrere l'orella.

Quan va obrir els ulls, el plugim ho havia dissolt tot, o potser ho havia tornat al seu lloc. I ho va entendre, sense esforç, amb una calma nova: la noia no havia marxat mai. Sempre havia estat allà. Dins seu. La ciutat continuava enfilada al turó. I ella també. ■

El sarrianenc Jaume Clotet completa amb *L'espasa del rei* la seva exitosa trilogia històrica

EL JARDÍ

El periodista i escriptor sarrianenc ha publicat *L'espasa del rei* (Columna), el tercer i últim volum d'una trilogia iniciada amb *La germandat de l'àngel caigut* i continuada amb *La calavera de l'apòstol*. El nou llibre, que ja és a les llibreries, tanca una de les sagues més populars del thriller històric recent en català. Clotet culmina així una obra que combina misteri, història i elements fantàstics, i que ha consolidat un gènere poc habitual en la literatura catalana.

La novel·la reprèn els personatges principals —la mossa d'esquadra Berta Bosch i el monjo de Montserrat Bernat Balaguer— i dona resposta als interrogants plantejats en els llibres anteriors. El centre de la trama és una espasa llegendària atribuïda al rei Jaume I, a la qual s'atribueixen poders sobrenaturals: qui la brandava no podia perdre cap batalla. Aquest objecte connecta passat i present en una narració que alterna diverses línies temporals i escenaris com Barcelona, Montserrat, Roma o Terra Santa.

Clotet aposta de nou per una estructura híbrida que barreja thriller contemporani i aventura històrica, amb salts constants entre el segle XIII i l'actualitat. La novel·la aprofundeix també en l'origen del captiveri de Satanàs, un dels fils argumentals centrals de la trilogia, i proposa una confrontació entre el bé i el mal. Un dels objectius declarats de l'autor era reivindicar els mites i les llegendes catalanes com a matèria literària; *L'espasa del rei* s'encarrega de fer-ho, explorant elements nostrats i escenaris del país per crear un imaginari narratiu propi.

Amb aquest tercer volum, Clotet dona per tancada la trilogia, concebuda inicialment com un projecte obert però que ha acabat adquirint forma definitiva després de l'èxit dels primers títols, particularment de *La germandat de l'àngel caigut*, que va ser Premi Josep Pla el 2024. L'autor defensa que el thriller històric en català encara té molt recorregut i aposta per ampliar-ne l'oferta, amb històries que connectin entreteniment i identitat cultural. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER PER SANT JORDI

A Casa Usher hem preparat una tria de Sant Jordi de les nostres últimes lectures. Entre roses i dracs, les llibreteres hem seleccionat històries que bateguen, des de joies de la ficció fins a assajos punyents. Deixeu-vos temptar i trobeu el vostre llibre:

• **Sembla mentida de Miqui Otero, Irene Pujadas i Jordi Puntí (Quaderns Crema)**

Basat en vivències d'oients de Catalunya Ràdio, Miqui Otero, Irene Pujadas i Jordi Puntí transformen la realitat en ficció. El llibre és un mosaic de veus imaginatives que explora la quotidianitat amb tendresa i humor, demostrant que la vida és imprevisible.

• **Albion d'Anna Hope (Libros del Asteroide)**

La família Brooke es reuneix en una mansió anglesa per acomiadar el patriarca. Entre disputes per l'herència i crisis personals, afloren secrets que qüestionen els seus vincles. Una novel·la sobre el privilegi, les herències no materials i la responsabilitat dels valors familiars.

• **Punt d'aranya de Nerea Pallares (edicions del Periscopi)**

L'Ari arriba a Camariñas, on les dones,

fartes de l'egoisme masculí, invoquen divinitats ancestrals per rebel·lar-se. Una novel·la coral i marinera de Nerea Pallares que homenatja les xarxes invisibles de sororitat i la lluita de tres generacions de dones valentes.

• **Muerte en escena de Helen McCloy (editorial Hoja de Lata)**

En aquesta intriga policial dels anys 40, el doctor Basil Willing investiga un estrany robatori en una ganiveteria. El que sembla una anècdota banal amaga un tèrbol misteri vinculat a l'estrena teatral d'una famosa actriu. Una novel·la negra clàssica i sagaç.

• **Los requisitos del amor de John Armstrong (editorial Gatopardo)**

L'assaig analitza per què l'amor és tan complex, allunyant-se dels mites romàntics. Mitjançant la literatura clàssica, l'autor proposa conrear la paciència i la generositat per transformar la idealització en una intimitat conscient, plena, real i madura.

• **El cas de la flor desapareguda de Kristyna Litten (editorial Baula)**

L'Eva, aprenenta de detectiu, i el llegendari Oslock Holmes han de trobar l'atzavara desapareguda del Jardí Botànic. Un llibre interactiu per a

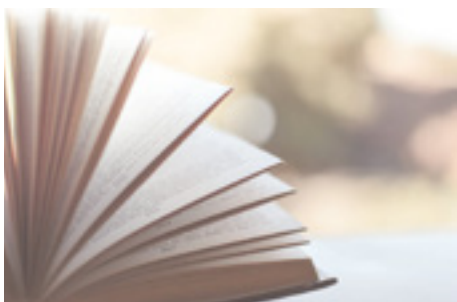

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat

primers lectors que convida a resoldre quinze enigmes, des de laberints fins a jocs de lògica, per desxifrar el misteri. I com cada any us esperem el dijous

23 d'abril a la llibreria i a la parada de llibres de davant, al carrer de Santaló 79, al cor del barri del Galvany! Bona Diada i bones lectures! ■

X Concurs Literari de Collserola

EL JARDÍ

El Concurs Literari de Collserola celebra la seva desena edició amb una nova crida a la participació. El certamen inclou diverses categories — infantil (fins a 12 anys), juvenil (de 13 a 17), adults i educació especial — i aposta per obres inèdites, originals i en català, amb temàtica lliure que incorpori alguna referència a la natura o a l'entorn de Collserola.

El termini de presentació de textos finalitza el 17 d'abril. Les obres poden ser contes curts, relats o anècdotes, i optaran a premis com cursos d'escriptura, trofeus i lots de llibres.

El 25 d'abril tindrà lloc l'acte de lliurament de premis al Mercat

Cultural de Vallvidrera, en una jornada oberta a les famílies que combinarà literatura i activitats culturals. El programa inclou espectacle circense, una sessió d'il·lustració de contes i l'actuació de la Coral Collserola.

Les bases del concurs es poden consultar a www.amcvallvidrera.org. ■

Dóna una nova vida al teu habitatge.

DISSENY I REHABILITACIÓ DE VIVENDES.
40 ANYS D'HISTÒRIA A SARRIÀ.

✉ toyda@toyda.es
☎ 933215116
📍 C/ Ivorra 23 Bajos, Bcn

TOYDA
STUDIO

ARQUITECTURA

La casa Reñé

© Eloi del Amo Reche

JAUME DE OLEZA

La casa Reñé està ubicada al carrer Homer, número 21. És una petita construcció entre mitgeres de planta baixa i un pis, a la qual s'afegeix una ampliació en un cos superior de nova concepció i endarrerit respecte de la façana principal. Va ser construïda l'any 1915 per l'arquitecte Ramon Freixe Mallofré, d'estil historicista, immers en el corrent d'un modernisme popular.

La façana està composta simètricament, i aquesta simetria únicament es trenca per la porta d'entrada, situada en un lateral. Disposa d'un balcó corregut al primer pis amb una barana d'obra bombada a la part inferior. El més característic de la casa és el plafó de ceràmica amb motius vegetals, col·locat a l'eix central de la façana, a la part superior. Aquest plafó està emmarcat per un element de pedra en forma d'arc i per una gran cornisa que recorre la part final de la construcció amb la mateixa forma. Tres flors blanques de ceràmica presideixen la composició floral del

© Eloi del Amo Reche

plafó, juntament amb un gran ram que emmarca el fris.

De Ramon Freixe Mallofré no se'n coneix l'any de naixement, però sí que va morir el 1928. Va ser arquitecte municipal de Llinars del Vallès i fill de Josep Freixe Vilardaga, un dels mestres d'obres més notables del segle XIX.

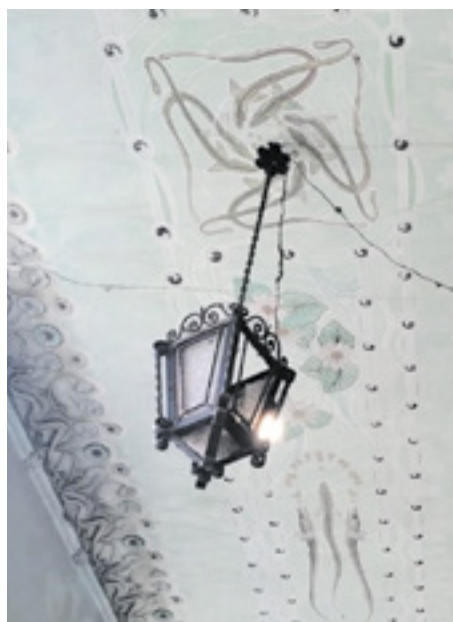
En aquest mateix carrer, als números 17 i 19, hi trobem dues petites cases, l'una al costat de l'altra, d'una sola planta, construïdes possiblement cap al 1910. Cadascuna està dissenyada simètricament, amb la porta d'entrada a l'eix de la façana, a diferència de la casa Reñé. La situada al número 19 destaca pel seu portal neoclàssic, que sobresurt de la coberta de l'edifici. Sembla que aquestes cases no disposen de cap protecció arquitectònica.

La casa Reñé és un habitatge unifamiliar en què la influència del modernisme, principalment visible en els seus detalls ornamentals, va convertir aquest tipus de petites residències en un testimoni de què s'entén per una arquitectura modernista més domèstica i sense grans recursos, lluny de les grans construccions de l'època. ■

JAUME DE OLEZA, CWORK.CAT

© Jaume de Oleza

Una revista francesa de decoració *art nouveau* va ser font d'inspiració per decorar la Casa Tosquella

ALBERT CAPARRÓS

La revista *Art et Décoration* era una publicació mensual d'art modern. Publicada sota la direcció de M. Vaudremer, E. Grasset i J.P. Laurens, entre d'altres, i de l'editorial Émile Lévy, París 1897. Aquestes revistes, igual que altres articles del món de les arts gràfiques, eren un mitjà per internacionalitzar els corrents artístics en voga en aquell moment i servir d'inspiració a artesans i arquitectes. En concret, per difondre l'estil *art nouveau*

(modernisme a casa nostra) i més tard l'*art déco*.

A les llibreries de Barcelona dedicades a les arts, es van vendre revistes i carpetes amb làmines on es mostrava mobiliari. Per exemple, la publicació autòctona *El ebanista moderno*, o exemples de com dissenyar tota mena d'estrils de la vida quotidiana, com la publicació alemanya *Dekorative Vorbilder* o l'anglesa *The Studio*.

L'article que va inspirar aquesta pintura del sostre de Casa Tosquella, va ser editat l'any 1905, on es poden observar tres peces dissenyades per Maurice Dufrène. Totes tres juguen amb un animal aquàtic, l'anguila; unes tisores, un obrecartes i la peça que ens pertoca, una rajola, aquesta última a Casa Tosquella, es va convertir en una decoració de sostre.

Maurice Dufrène (1876-1955), amb tan sols 23 anys, es va convertir en director i gerent de la Maison Moderne, una associació d'artistes que treballaven junts per crear dissenys moderns. El 1904 es va convertir en membre fundador del saló des Artistes Decorateurs, a través del qual va exposar durant 30 anys. De l'*art nouveau* s'adapta a l'*art déco*. A l'exposició de 1925 Dufrène és a tot arreu. ■

Errors comuns en vendre un pis a Barcelona

En el mercat actual, molts immobles no es venen per manca de demanda, sinó per una estratègia mal plantejada des de l'inici. El més habitual és fixar un preu per sobre del mercat, sovint basat en expectatives i no en operacions reals tancades. Això redueix l'interès, limiten les visites i pot acabar "cremant" l'immoble.

La presentació és avui un factor determinant. La primera visita és digital i es decideix en segons. Per això, a **Comfi Homes** treballem cada immoble amb una estratègia visual cuidada: fotografia professional, home staging virtual - incorporant mobiliari per mostrar el potencial real dels espais - i edició d'imatge per destacar-ne els punts forts. En immobles a reformar, desenvolupem plànols amb propostes de distribució i renders hiperrealistes, que permeten al comprador visualitzar el resultat final i prendre decisions amb més seguretat.

Un altre error habitual és no filtrar adequadament els compradors. Les visites sense criteri genera desgast, pèrdua

de temps i dificultats d'agenda, especialment quan s'han de gestionar fora de l'horari habitual. A **Comfi Homes** prioritzem un filtratge rigorós, tenint en compte aspectes clau com el finançament, la solvència i l'interès real, per

garantir visites útils i processos i negociacions eficients.

També és essencial anticipar els possibles obstacles de l'operació. Factors com la situació jurídica de l'immoble, possibles càrregues o l'estat de la finca

poden afectar el tancament si no es gestionen correctament.

Treballem amb una visió global, anticipant incidències i assegurant un procés ordenat, segur i sense sorpreses.

Finalment, la negociació és un dels punts més crítics. Sense una estratègia adequada, és fàcil acceptar ofertes per sota del valor real o perdre oportunitats per una mala gestió.

Una bona negociació permet defensar el preu, generar confiança i tancar en les millors condicions possibles.

Vendre un immoble avui no és només publicar-lo, sinó definir una estratègia clara, posicionar-lo correctament i gestionar cada fase amb rigor. En un mercat exigent, la diferència entre una venda complicada o una operació fluida recau en l'estratègia, l'experiència i l'anticipació.

A **Comfi Homes** acompanyem els/les propietaris/es en tot el procés amb proximitat, transparència i professionalitat, perquè cada venda sigui un procés tranquil i exitós.

Clients satisfets, la millor garantia

 4.9/5
Google
Reviews

+20 ANYS D'EXPERIÈNCIA

- ✓ Valoració i estratègia personalitzada de venda o lloguer
- ✓ Màrqueting i posicionament
- ✓ Negociació i gestió de la venda
- ✓ Gestió de patrimoni i administració de lloguers

esade **api** registre d'agents immobiliaris de Catalunya

CONSULTORIA GRATUÏTA

  699 21 67 48

Carrer Provença, 325
08037 Barcelona
hola@comfihomes.es

 comfi.

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

Història d'una fotografia

Dues versions del retrat de grup de la família Sant Tous a la torre (desapareguda) del número 3 del carrer de la Duquesa d'Orleans. Fotografia en blanc i negre d'autor desconegut, de la mateixa sèrie que l'acolorida per Joaquim Maria Pera l'any 1881. Col·lecció de la família Romaní

CARLES ROMANÍ

La fotografia de grup que protagonitza aquest article va ser presa a principis de la dècada dels vuitanta del segle XIX, a la torre que la família Sant Tous tenia al número 3 del carrer de la Pau (l'actual 5-7 del carrer de la Duquesa d'Orleans). Al centre de la imatge, assegut, el patriarca Nicolau Tous Mirapeix (Barcelona, 1815-1892), fundador de La Maquinista Terrestre i Marítima, l'empresa espanyola més elevada del sector metal·lúrgic durant el tombant del segle XIX al XX. A Nicolau l'envolten els seus fills, Ernest (que ja és un alt directiu de l'empresa), Emília i Rosalia, a més de la nora i els gendres: els germans Anna, Josep i Lluís Sant Lluch, propietaris de la torre, construïda el 1863 pel seu pare, ja difunt, l'industrial tèxtil Francesc Sant Medina.

Anys a venir, en la primera dècada del segle XX, les tres parelles i els seus descendents habitaven, a banda i banda de la torre del número 3, el número 1 —on la tradició explica que hi va viure la Duquesa d'Orleans quan va fugir de la Revolució Francesa— i el número 5 (l'actual número 9, la Torre Amat). Generacions posteriors van mantenir relligades les tres torres pels vincles familiars fins a l'entrada dels anys setanta.

Tornem a la fotografia. Es tracta del positiu, ampliació i acoloriment manual d'una placa de vidre amb emulsió de gelatinobromur. Forma part d'una sèrie de mitja dotzena de negatius dels quals no hi ha certesa de l'autoria ni de l'any en què es va capturar l'escena. En canvi, la signatura "J. M. Pera" fa referència, sense cap mena de dubte, a l'autor de l'acoloriment del positiu, i la data, 1881, a l'any en què es va dur a terme. A més de cent quaranta anys vista, destaquen les pinzellades blaves i rosades de la roba de les criatures, o els diversos tocs blancs en algunes peces de roba i complements, com botons, colls o corbatins.

Diversos indicis suggereixen que aquest "J. M. Pera" devia ser Joaquim Maria Pera Bacigalupi (Barcelona, 1853-1886), advocat com el seu pare —Josep Maria Pera, que l'any 1849 es va fer construir una torre a un extrem de l'aleshores anomenat carrer de la Pau, a tocar de l'antiga riera per on avui transcorre el carrer Mendel—, però pintor i escenògraf per vocació. De fet, va seguir estudis a l'Escola de Belles Arts de Barcelona i s'orientà cap a l'art decoratiu, sense deixar de presentar-se

regularment a les exposicions col·lectives municipals celebrades tant a Barcelona com a Madrid. Una breu ressenya en una enciclopèdia de principis del segle passat, que qualifica Joaquim Maria d'"il·lustrat pintor decoratiu, de remarcable gust artístich", ens desvela les dificultats inicials per obrir-se pas en l'art: "desde molt noi va sofrir la dissort de restar inútil d'un braç, per efecte d'una caiguda, més no per això va deixar de conrear ab acert la pintura, y deixeble distingit d'En Lluís Rigalt, va projectar ornaments que foren elogiats."

Domiciliat al carrer del Pi, de Barcelona, Joaquim Maria passava el temps de lleure a la torre del carrer de la Pau, on coincidia amb altres famílies amb les quals compartia interessos artístics i podia posar en pràctica les seves habilitats en l'àmbit teatral i l'escenografia. Erasme d'Imbert, un testimoni de l'època —els anys compresos entre

1880 i 1885—, estiuant a Sarrià, va descriure en un article publicat pel Centre Excursionista Els Blaus les visites a casa de la família Pera. A Joaquim Maria el qualifica d'artista pintor de temperament molt delicat, i explica que quan en una torre del mateix carrer que disposava d'un complet teatre particular —la de la família Rosés, que encara es manté dempeus, a l'actual número 13 de Duquesa d'Orleans— es celebraven representacions, "el decorado y la dirección artística corrian a cargo de don Joaquín M.ª Pera, que en cierta ocasión nos llevó a que viéramos aquella pequeña sala de espectáculos que con tanto interés dirigía, a la vez que explicaba a mi padre sus ideas a desarrollar en cuanto al decorado". Segons un altre cronista de l'època, el teatre era "una magnífica sala", situada a la part posterior del jardí i amb sortida directa a l'actual avinguda Foix.

Simultàniament, a dos portals de Can Rosés, a la torre de la família Sant Tous on es va fer la fotografia de grup, un segon teatre —amb un escenari que s'aixecava un metre sobre el terra del saló, una tramoia mínima, decorats i teló— s'obria a la participació d'amics, familiars i estiuants, en temporades d'estiu en què es programaven al voltant de mitja dotzena de representacions. La documentació familiar de Can Sant confirma la participació com a actors, durant les temporades de 1893 i 1900, de diversos membres de la família Rosés, encapçalats pel reputadíssim Lluís Masriera Rosés, orfebre, pintor, escenògraf i director teatral. En el repartiment també hi apareixen, entre altres, els cognoms Camín, Fontanilles, Salgado o Carol, tots ells propietaris vinculats a Sarrià. Atès que no s'han conservat registres més antics, no pot confirmar-se la presència de Joaquim Maria Pera —mort l'any 1886— al teatre de Can Sant, però tant el nexa comú del teatre com la signatura de la imatge acolorida ho converteixen en una conjectura prou raonable.

De la mort prematura de Joaquim Maria Pera —quan tenia només trenta-tres anys— se'n va fer ressò la premsa amb aquestes paraules: "Ha fallecido en esta ciudad el joven doctor don Joaquin M. Pera y Bacigalupi, persona que con sus bellas dotes de carácter se había conquistado la simpatía de cuantos frecuentaron su amable trato. Además de la abogacía cultivaba la pintura, arte en que titulándose modestamente aficionado, empezaba á sobresalir por la distincion y buen gusto de las composiciones que llevó á cabo". ■

Visita'ns a hogeser.es

Prepara la teva llar per l'arribada del pol·len

RESERVA JA
628.171.086
info@hogeser.es

ASCEN
Associació catalana d'empreses de neteja

Programa la teva neteja de primavera

HOGESER
Serveis de neteja

2026

31a
MoSTRA
COMERC
SANT GERVASI

dissabte de 10 a 20 h

30^{de}
maig

carrer MUNTANER
entre C/Bisbe Sivilla i rda. Gral. Mitre

organitza:

col·labora:

Aigües de
Barcelona

BARCELONA
COMERC

www.barnavasi.com / [@eixsantgervasi](https://twitter.com/eixsantgervasi)

amb el suport de:

Barcelona

SARRIÀ BLUES

Parlem de salsitxes

AITOR ROMERO ORTEGA

Es veu que els xinesos anomenen el seu país "El país del Centre" o "El regne del mig". Fa temps que em pregunto si els habitants de la ciutat de Frankfurt anomenen als fränkfurts senzillament salsitxes. Tindria gràcia, crec.

Barcelona (això ho sap tothom), entre moltes altres coses, és una ciutat plena de locals amb aquest rètol («Frankfurt») on es venen a dojo (quina sorpresa) salsitxes d'aquesta mena. De fet, no només Barcelona, tota Catalunya. Allà on vagis no et serà difícil trobar un local així al nostre país. I cosa estranya: tots tenen el mateix estil. Són fàcils de reconèixer. Des de les grafies del rètol, fins a la fusta envellida del mobiliari, les barres allargades, el gust un punt inquietant pels miralls, i la planxa com a altar definitiu on fa la seva màgia un home d'esquena al públic, com Miles Davis tocant la trompeta al Palau de la Música, conegut com a home-planxa. Com els pubs irlandesos o les *trattories* italianes, els fränkfurts defineixen el paisatge comú d'una diàspora gastronòmica i sentimental.

Quan estudiava a la universitat m'autopremiava amb freqüents visites al Frankfurt Pedralbes després de les llargues jornades a la biblioteca. Aquell hub on hi ha tres o quatre locals que es diuen exactament igual i venen el mateix producte (un no sap ben bé quin de tots és l'original i quins altres la còpia) es va convertir en un santuari personal. M'agradava especialment anar-hi a deshores, no per dinar o sopar, sinó per fer allò que els imbècils d'ara en diuen brunch o senzillament per berenar. Quan amb els anys he tornat al Frankfurt Pedralbes (el que fa cantonada, que diria que és l'autèntic de debò) m'ha tranquil·litzat comprovar que en un món i en una ciutat on tot canvia tan de pressa, també els locals que un dia ens van fer feliços, allò continua exactament igual que sempre, ple a vessar, i fins i tot amb aquell cambrer rus a la barra que s'assembla a Boris Yeltsin i a qui nosaltres anomenàvem Krakosky (un tipus de salsitxa), fent la mateixa cara que feia vint anys enrere, com si s'hagués quedat congelat en el gel siberià.

Què dimonis ens passa als catalans amb les salsitxes? Em fa l'efecte que necessitaríem un parell de sessions de psicoanàlisi per esclarir-ho. En qualsevol cas, suposo que el fet de tenir la botifarra com a tòtem local va facilitar l'entrada massiva del fränkfurt i la seva integració a la nostra cultura sense gaires escarafalls. És una cosa inèdita a la resta de la península i també al sud de França. Un fet diferencial. Una espècie de sincretisme gastronòmic, com el dels indis de Mèxic que van col·locar la verge de Guadalupe al damunt d'una antiga deïtat indígena de la fertilitat i van començar a adorar-la com si res, sense cap mena de conflicte.

No enganyo ningú si confesso que fa anys que dono voltes al tema. Penso sovint a escriure un assaig d'aquell gènere que en diuen d'interrogació nacional i que portaria el mateix títol que aquesta columna en homenatge al ja clàssic de David Foster Wallace, *Parlem de llagostes*, sobre la festa de la llagosta de Maine. Crec que en la nostra íntima relació amb les salsitxes s'hi poden trobar més d'un parell de veritats ocultes sobre els catalans. Es veu que l'origen de tot, la porta d'entrada del fränkfurt a Catalunya, es troba al Vallès. Hauré d'estirar aquest fil. Com a apunt final només cal recordar que en les penúltimes eleccions del Barça, les de 2021, va aparèixer en escena un precandidat conegut com el Rei del Frankfurt. Finalment, no va aconseguir les signatures necessàries per passar el tall. Una llàstima. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRIPTOR.

SALUT I BENESTAR

La intimitat

GLÒRIA VILALTA

Cadascú té un concepte diferent respecte a aquesta paraula, perquè ja de per sí parla de cada persona. He mirat al diccionari, i la definició segons el Diccionari General de la Llengua Catalana és:

1. *figuradament*
 - 1.1. interior 2 2
2. *plural* Coses privades, secretes, d'una persona, una parella, etc.

D'altra banda, segons el diccionari de bioètica de DEMCAT, la definició és: Espai d'una persona, tant físic com mental, que no s'hauria d'envair sense consentiment.

Nota

1. *La intimitat* és individual i, per tant, subjectiva.
2. Tot i que el concepte d'intimitat es pot equiparar al de privadesa, que és la qualitat d'allò vedat al públic (encara que inclogui relacions interpersonals), la intimitat pot implicar un reduït més personal i encara menys accessible als altres.

Tenim clar, doncs, que és un terme subjectiu i individual, i que és un espai tant físic com mental. Hi ha un llibre que em va agradar molt i que parla molt bé d'aquest tema. Es diu *La intimitat*, de Francesc Torralba.

Els pensaments, els sentiments, les vivències de cada persona, formen part també de la seva intimitat i, per tant, de qui és.

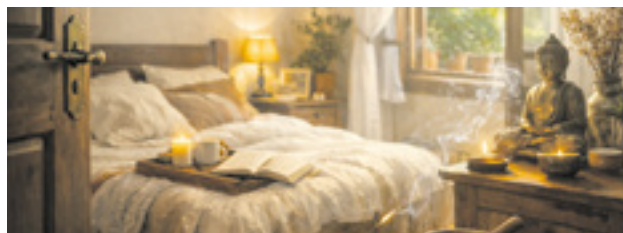
A casa

La nostra llar és també un espai íntim, sobretot la nostra cambra. Tot el que hi ha allà, les imatges, els mobles, els objectes, els colors, i fins i tot la disposició o distribució, parlen de la persona o la família que hi viu. Aquest és un aspecte important del Fengshui. Per això, quan algú m'obre les portes, considero que està fent un acte de confiança; m'obre les portes també al seu món intern, a la seva intimitat.

La llar és un espai que no ensenyem a qualsevol, un espai que s'obre quan tu vols. Com en el cas de la proximitat física, però, cadascú sent un nivell d'intimitat diferent. Hi ha qui no deixaria mai la casa, i hi ha cases que estan obertes a tothom.

Segui quin sigui el nivell d'intimitat que vulguem, és un espai que ens pertany, i que, per tant, necessitem cuidar a tots nivells. Cuidar-lo significa a nivell físic i a nivell energètic, és a dir, tenint cura de qui entra a la nostra llar. En aquest sentit, si algú se'ns fa desagradable, valdrà la pena obrir finestres, passar un encens, o fer algun ritual per tornar a augmentar l'energia i sentir que aquell espai torna a estar "net". De fet, quan hi ha un robatori, la gent explica que el que costa més de digerir és que uns estranys hagin entrat a casa i t'hagin remenat les coses. És una violació del teu espai i, per tant, de la teva intimitat. Cuidem-lo! Cuidem-lo com si fos part del nostre interior, de la nostra intimitat. Perquè ho és. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL.

El bar del Centre Cívic

ASSOCIACIÓ VEÏNAL SANT GERVASI - LA BONANOVA

- On vas?
- Al bar del Centre Cívic de Vil·la Florida. Sempre hi anàvem per trobar-nos uns quants que hi participàvem...
- Però deu fer molt que no quedàveu i no hi heu anat, oi?
- Doncs sí, he estat malalt i, ara que puc, volia tornar a trobar-nos, veure'ns i fer petar la xerrada.
- Tio, doncs haig de donar-te un disgust, perquè no hi trobaràs ningú. S'han polit el bar ja fa uns anys.
- Què em dius? Ostres, i ara que faré? Allà es trobava la gent, on van ara?
- Al Centre Cívic no, per descomptat.

L'Associació Veïnal de Sant Gervasi la Bonanova

ha considerat sempre el bar del Centre Cívic, com passa en molts llocs, un element essencial per a la convivència de moltes persones de tota edat, però especialment de la gent gran entre els quals es trobaven molts usuaris dels serveis que ofereix el centre, i fomentava d'aquesta manera la socialització i reduïa el risc de soledat no desitjada de moltes persones.

Hem estat lluitant per la restauració del bar, el tancament del qual ha estat un greu error i així ho hem manifestat reiteradament als nostres regidors. Finalment, es va aconseguir la retirada de la guingueta substitutiva i el compromís de la restauració del servei de bar dintre del Centre. Ara estem a l'espera de l'acompliment de les promeses per part de l'Ajuntament, exposades en el Consell Plenari del Districte Sarrià - Sant Gervasi, el 18 de març del 2026.

Començament de les obres el juliol del 2026 i obertura del bar al setembre-octubre del 2026

Si vols que tinguem més força, fes-te de l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, els veïns t'ho *agrairan*. Ens trobaràs al tel. 662 014 290 i a avsantgervasi@gmail.com, o al Centre Cívic, dimarts i dijous, de 18 a 20 h. T'escoltareu. ■

50 anys fent un barri millor

Som l'entitat que representa els veïns i veïnes del barri. Treballem per donar resposta a les necessitats socials, fomentar activitats lúdiques, impulsar millores a l'espai urbà, integrar els diferents organismes de la zona i defensar els nostres interessos davant l'Ajuntament.

Ens trobareu els dimarts i dijous, de 18 a 20 hores al 2n pis del centre cívic, per telèfon (662 014 290) o per correu electrònic (avsantgervasi@gmail.com).

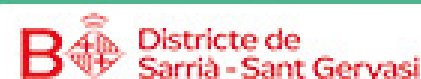
**Ara podem fer un barri millor!
Fes-te soci per 30 €/any.**

ASSOCIACIÓ VEÏNAL
SANT GERVASI -
LA BONANOVA

Amb la col·laboració de:

Districte de
Sarrià - Sant Gervasi

BOMBONERIA

CONFITTERIA

GELATERIA

PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

Escales de la Font del Mont: itinerari botànic i cultural

© Maria Josep Tort

© Maria Josep Tort

MARIA JOSEP TORT

El Parc Natural de Collserola aplega un mosaic de paisatges, hàbitats i racons sorprenents. Constitueix el gran pulmó del Pla de Barcelona i la seva Àrea Metropolitana, amb 9 termes municipals. Un territori vital de 8.000 hectàrees de superfície, que mitiga l'escalfament global, manté els nivells òptims d'oxigen a l'atmosfera i sustenta la vida en totes les seves expressions. Conté una biodiversitat extraordinària amb més de 10 milions d'arbres, 1.000 espècies de plantes i unes 200 espècies de vertebrats. Produueix 60.000 tones d'oxigen i absorbeix 80.000 tones de diòxid de Carboni (CO₂) a l'any.

El vessant marítim del Parc de Collserola

El vessant assolat de la serra de Collserola està orientat cap a Barcelona i la mar Mediterrània i té una altitud màxima al cim del Tibidabo de 516 metres sobre el nivell del mar. El clima eixut, els incendis i la gran pressió

urbana han afaïçonat un paisatge amb menys vegetació boscosa que a l'obaga. Una transició del bosc a prats i comunitats arbustives.

El pendent d'aquest vessant, en alguns indrets força costerut, ha propiciat en el decurs del temps la construcció de trams d'escales per accedir als diferents barris de muntanya.

Itinerari per les escales de la Font del Mont

Sortim de l'estació de Peu de Funicular i enfilem pel carrer del Bosc fins a arribar al carrer Gratallops, on s'inicien un seguit de rampes esgraonades, al bell mig de l'assilvestrat torrent de la Font del Mont que culmina a la plaça del mateix nom en la confluència amb la carretera de les Aigües.

Una bonica font, que dona nom a la plaça i a les escales, s'amaga sota un arc revestit de pissarra, amb un banc de pedra lateral i un enjardinament que, afaïçonen un racó extraordinari.

En aquest tram albirem pins pinyoners centenaris (alguns caiguts), que s'enlairen al bell mig d'una densa i ufana vegetació herbàcia constituïda majorment pel

gènere *Acanthus* (Acant), les fulles del qual van decorar capitells i columnes en l'arquitectura clàssica grega i romana.

En aquesta intersecció continuem pujant pel carrer del Torrent de la Font del Mont fins a arribar al número 11, on s'enfilen a mà esquerra el conjunt d'escales rectilínies, les més llargues de la ciutat i rodalies, que arriben a la carretera de Vallvidrera al Tibidabo.

Amb un total de 438 graons separats per 27 replans, assolim un desnivell de gairebé 90 metres d'alçada.

Les escales de la Font del Mont es van construir a principis del segle XX, quan el municipi de Vallvidrera va iniciar la urbanització com a lloc d'estiueig de la burgesia barcelonina. Les escales van ser escenari de nombroses històries i llegendes i durant la Guerra Civil s'utilitzaren per fugir dels bombardejos i buscar refugi a la muntanya. Innombrables històries humanes van passar en aquest indret.

Barri, botànica i panoràmica

A ambdós costats de les escales de la Font del Mont s'arranglaren un conjunt de finques privades, xalets i antigues cases amb els seus jardins particulars que constitueixen una part del barri de muntanya de la Font del Mont, un espai força aïllat amb serveis limitats, però amb un teixit associatiu força viu. L'associació de veïns del barri de la Font del Mont és la més antiga de Barcelona, es va fundar l'any 1926.

La vegetació, escales amunt, comprèn els enjardinaments privats on dominen fruiters, xiprers, baladres, pitòspors, mimoses i alguns pins pinyoners remarcables, i, a les parcel·les sense construir, assilvestrades, proliferen els matollars secs i altres espècies típicament mediterrànies adaptades a la sequera estival i als incendis forestals, com els pins blancs, alzines, llorers, llentiscles, pitòspors i alguns canyissars, entre altres.

A mesura que pugem pels 438 graons, es desplega lentament darrere nostre, un horitzó marítim captivador, amb la metròpoli barcelonina als nostres peus, el cel blau i la mar Mediterrània resplendent com mil miralls en moviment. Una preciosa escalada!!

I, de tornada, podeu baixar pel carrer de les Alberes fins a la plaça de Pep Ventura, on podeu agafar el funicular de baixada o seguir fins a la plaça de Vallvidrera, fer un vermut refrescant i baixar a peu per la drecera de Vallvidrera fins a l'estació del Peu de Funicular (FGC). ■

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

L'ESPAI SARRIÀ

HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE

SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes i promocions

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

* consulta les condicions del servei

NOVA BOTIGA

LA COL·LECCIÓ DE SUPERSERVIS

DESQBRIR

HORARI

de dilluns a dissabte
de 10h. a 21h.

diumenges de 10h. a 15h.

MAJOR DE SARRIÀ 85

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16h | 20 a 23h de dilluns a diumenge (*diumenge nit i dilluns nit tancats*)

MENÚ DIARI 16,50€ | Plats de temporada | Paella per endur

Carrer Balmes, 396 | Reserves 93 417 11 96

(Mercat de Sant Gervasi | Metro: Putxet)

De la pedra al ferro: l'alba de les civilitzacions

Collarets de ferro de l'edat de ferro. Wikimedia Commons

CRISTINA JUNYENT

Durant el paleolític, els humans ja coneixien l'or, la plata i el ferro d'origen meteorític. Amb l'arribada del neolític, tot i que la pedra polida continuava sent l'eina principal, els excedents de l'agricultura i la ramaderia van permetre l'especialització d'artesans i comerciants, posant així les bases de la futura metal·lúrgia.

L'edat del coure i el comerç

El punt d'inflexió va arribar al Pròxim Orient entre el 4500 i el 3500 ane (abans de la nostra era), quan es va començar a treballar el coure a cops de martell per forjar eines i ornaments. Naixia el Calcolític. S'han identificat vestigis d'aquesta etapa en cultures com la de Halaf (Síria), Vinča (Sèrbia), Lengyel (Polònia i Hongria) i, més tard, al Xinjiang (Xina).

A Gavà, entre el 4200 i el 3600 ane, les comunitats neolítiques ja extreien variscita mitjançant mines complexes, creant ornaments que es van difondre per tota la Mediterrània occidental. La visita al seu museu i a la reproducció de la mina és del tot recomanable.

L'auge de la fosa i la revolució urbana

Entre el 3200 i el 2200 ane, a llocs com Los Millares (Almeria), Sumer o el nord-oest de la Xina, els artesans van perfeccionar la tècnica d'insuflar oxigen amb tubs de canya per fondre el coure en motlles. Aquest avenç va permetre crear objectes més complexos i va consolidar una classe dirigent que gestionava els excedents.

A Mesopotàmia, fites com la roda (c. 3500 ane) i l'escriptura (c. 3200 ane) van acabar de bastir les primeres ciutats-estat. Paral·lelament, la domesticació del cavall a les estepes d'Euràsia (cultura Botai) va revolucionar el transport i la guerra, i va facilitar grans travesses i conquestes territorials.

L'edat del Bronze i les grans civilitzacions

Cap al 3000–2500 ane, la recerca de materials més

resistents va portar a l'aliatge del coure amb l'estany: el bronze. L'estany, escàs, s'obtenia de jaciments llunyans (Anatòlia, Galícia), fet que va impulsar el comerç internacional. L'ús del bronze va afavorir el comerç internacional i poblacions agrícoles amb regadiu. El creixement demogràfic permetia el desenvolupament de ciutats-estat amb desenes de milers d'habitants. Per controlar els recursos, es desenvolupaven estructures polítiques complexes i elits que reforçaven les jerarquies socials. I la unió de ciutats-estat va donar les primeres grans civilitzacions a Mesopotàmia, la vall de l'Indus i la Xina. Al

nord d'Àfrica, el progressiu assecament del Sàhara va empènyer grups humans cap al Nil; afavorint les primeres ciutats-estat que van precedir l'Imperi Egipci. Al Pròxim Orient, l'edat del bronze s'estén entre el 3500 i el 1200 ane, a Europa va començar cap al 1800 ane, i va durar fins al 700 ane.

A la península Ibèrica, cap al 2800-2500 ane, l'arribada de grups de la cultura Yamnaya (procedents de les estepes russes) va introduir els cavalls, els carros i les llengües indoeuropees. I el seu cromosoma Y va contribuir a la dotació genètica més comuna d'Europa occidental.

El Ferro i l'era dels grans imperis

Cap al 1200–1100 ane, una crisi generalitzada —canvi climàtic, fams, pressió demogràfica i les incursions dels Pobles del Mar— va acabar amb els imperis de l'edat del bronze a la Mediterrània oriental i el Pròxim Orient, com l'Hitita, l'Egipci i la regió egea.

Els hitites van ser els pioners a Anatòlia (c. 1400 ane). Tot i fondre's a una temperatura molt més alta que el coure (1535 °C vs. 1084 °C), el ferro era més abundant, cosa que va facilitar l'ús massiu d'accés a eines i armes. Així es va afavorir el creixement demogràfic i l'aparició d'imperis vastos com el persa, el grec o el romà. A Europa, aquest període s'associa a la cultura dels Camps d'Urnes (c. 1300–750 ane), caracteritzada pels seus rituals funeraris de cremació. A la Xina, les dinasties Zhou i Han van aplicar aquestes innovacions per consolidar territoris. A l'Àfrica, la metal·lúrgia del ferro s'associa a la dispersió de les llengües bantu.

El llegat del coneixement

Mentre els metalls transformaven el món físic, el coneixement feia salts gegantins. A Babilònia es va adquirir la precisió en l'astronomia i les matemàtiques. Els egipcis eren mestres en arquitectura, medicina i enginyeria hidràulica. A Grècia va néixer el pensament racional i científic, allunyat de la mitologia. A la Xina (Han) es va inventar la brúixola primitiva i el sismògraf. Avenços que van ser els pilars decisius sobre els quals s'ha construït la història moderna del nostre planeta. ■

ESCANEJA 'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org

segueix-nos! @milfulls_calaf

Calaf, 33 baixos

08021 Barcelona

Tel. 936 762 807

Tel mòbil 699 47 85 69

milfulls@hotmail.com

Cerca aquest distintiu

EL COMERÇ DE SANT GERVASI

ET REGALA LA ROSA PER SANT JORDI

(*) Una rosa per persona i fins a exhaurir existències

Comprant entre el 20 i el 23 d'abril als comerços associats a **BARNAVASI** un total de 20 €, recull una **ROSA** (*) mostrant el tiquet o tiquets a la parada de l'Eix Comercial de Sant Gervasi situada a partir de les 10 h a:

c/ Muntaner, 488-490

Organitza:

Amb el suport de:

Barcelona

PRAT
BORRERO

Aigües de
Barcelona

SEGUEIX-NOS:

@eixsantgervasi
www.barnavasi.com

Les aus de Pedralbes

XAVI BARTROLÍ

Les aus de Pedralbes és el fruit d'un exhaustiu treball de camp realitzat per Xavi Bartrolí sobre les aus d'un espai molt concret del barri de Pedralbes.

Entre el 2017 i el 2025, l'autor va recórrer gairebé diàriament un mateix itinerari —a peu o amb bicicleta— registrant cada espècie albirada o escoltada durant un total de 2.200 passejades. La gran quantitat de dades generades li han servit per elaborar gràfiques de *probabilitat de presència*, les quals constitueixen el cos principal de l'obra. Dividint l'any en períodes de deu dies, les gràfiques reflecteixen la probabilitat de veure o sentir cada espècie al llarg de l'any. El fet de prolongar l'estudi durant anys permet fer una mitjana dels albiraments i obtenir, d'aquesta manera, una xifra força representativa de la probabilitat de veure cada espècie cada dia de l'any.

L'obra, escrita en castellà, té una extensió de 89 pàgines i s'exposa d'una manera assequible per a tothom. Consta d'un prefaci i d'un capítol sobre la metodologia emprada. El text de cada espècie es divideix en tres seccions. La primera consisteix en una breu descripció de l'ocell. Tot seguit s'exposen les dades de la seva presència a la zona, acompanyades de la gràfica esmentada. A continuació, es descriu l'abundància a la zona d'estudi i, si escau, el nombre aproximat de parelles reproductores. Finalment, es proporcionen dades bibliogràfiques sobre la població reproductora a la ciutat de Barcelona i a Catalunya. Cada espècie va acompanyada d'una foto, la majoria fetes per l'autor a la zona d'estudi.

Cotxa fumada

Mallerenga blava

Pedralbes, una zona amb gran biodiversitat

Pedralbes és una comunitat tranquil·la amb abundants jardins, arbres i gespa. Això aporta una gran biodiversitat, especialment al món de les aus. El nombre total d'espècies registrades a l'estudi ascendeix a 71. Algunes, com el colom comú, el tudó, la garsa i la cotorreta de pit gris, són omnipresents i s'observen o senten el 100 % de les passejades. També es detecten sempre els quatre membres de la família de les mallerengues (la carbonera, la petita, la blava i l'emplomallada). Altres espècies (14) s'han registrat en menys de cinc ocasions i són, per tant, rares o excepcionals a la zona. La resta mostra un ampli ventall de presència, des de gairebé la totalitat de les vegades, com ara la merla, el gavià argentat, el tallarol capnegre, l'estornell i la tórtora turca, o són típicament estacionals, com les orenetes i els falciots a l'estiu, o el pinsà comú, la cotxa fumada, i el mosquiter comú a l'hivern. Finalment, algunes espècies només apareixen durant les èpoques migratòries, com ara el mastegatxos, la cotxa cua-roja o l'abellerol.

La mallerenga carbonera

En un segon apartat, l'autor canvia totalment de registre i relata una experiència viscuda al llarg de sis anys amb una espècie concreta: la mallerenga carbonera. El confinament a la llar provocat per la pandèmia del 2020 li va permetre passar llargues estones a la seva terrassa, amb tot el temps del món per guanyar-se la confiança d'una femella de mallerenga, a qui va anomenar Sara (per analogia a la periodista Sara Carbonero).

A poc a poc, a força de proveir-la de cucs perquè alimentés la seva prole, es va anar guanyant la seva confiança fins al punt de perdre totalment la por cap a la persona. La Sara es va convertir en la seva "companya" durant aquella primavera d'aïllament social. Un bon dia va desaparèixer, segurament el dia que van néixer els seus pollets, però va tornar durant els següents tres anys puntualment durant l'època de cria.

L'autor va experimentar amb la intel·ligència i destresa de la Sara, amagant cucs sota caixetes de cartó acolorides. Li va ensenyar que a sota hi havia un cuc i ella va aprendre a aixecar-les amb el bec. Al tercer any, Sara es va aparellar amb un mascle, Iker, que també va aprendre el joc de les caixes. L'autor va observar i va anotar com aprenia que només la de color blau cel amagava el premi. L'any següent, Sara no va tornar, però Iker va aparèixer amb una nova parella, Irene, i va niar dues temporades a la caixa niu que l'autor tenia a la finestra, cosa que li va permetre obtenir dades in situ sobre el comportament i la reproducció de l'espècie.

Aquest petit assaig aporta dades científiques interessants sobre els ocells de Pedralbes, però alhora és un testimoni de la vida salvatge que ens envolta, sovint desapercebuda, i demostra que la natura pot sentir-se molt a prop fins i tot a les metròpolis. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

Cucut reial

ENRIC CAPDEVILA

El cucut reial (*Clamator glandarius*) és un ocell estival, migrador regular i primerenc. Els primers exemplars arriben a finals de gener i la migració postnupcial ja comença a mitjan juny. Prové del centre i el sud d'Àfrica, per distribuir-se per la conca mediterrània, a la Península Ibèrica, Turquia, el sud de França, Itàlia i Xipre. A Catalunya és un nidificant escàs, més freqüent a la depressió de l'Ebre, encara que localitzat i distribuït de forma més discontinua a la resta del país, sobretot al litoral. És una espècie d'ambients oberts agrícoles de poca altitud (no ocupa espais per sobre dels 400 m) que defuig de les masses forestals i prefereix ambients oberts mediterranis amb arbres i arbustos dispersos, com brolles o zones humides, preferiblement amb pins, ja que la processonària del pi és la seva principal font d'aliment, que complementa amb altres insectes, cargols, sargantanes i fins i tot algun petit mamífer. Pel que fa a ambients antròpics, prefereix cultius de secà ben conservats, amb vegetació llenyosa, com vinya o altres fruiters de secà, i recentment ha començat a colonitzar ambients urbans i periurbans. És un ocell de mida mitjana, d'entre 35 i 39 cm de longitud, sense dimorfisme sexual. En els adults destaca un plomall erèctil grisenc, el front i la resta del capell foscos, i un anell ocular vermell. Té una cua llarga i grisa, amb les plomes escalonades de punta blanca. Té el dors i les ales de color bru grisenc clapejat de llunetes blanques, i les parts inferiors són blanques amb tons groguencs al coll. Els joves tenen un plomatge vistós d'un intens color xocolata. Té un vol potent i directe. El cucut reial és un ocell de la família cuculiforme, de la qual forma part també el cucut (*Cuculus canorus*), i és l'única família d'ocells que practica el parasitisme reproductor. Això vol dir que la femella diposita els seus ous, de color verd blavós amb taques roges, en el niu d'una altra espècie; però, a diferència del cucut, no bandeja cap ou ni pollet del niu. En el cas del cucut reial sempre són nius de còrvids, principalment la garsa (d'aquí que també se l'anomeni cucut garser) o la cornella, tot i que s'han trobat casos en nius de gralles de bec vermell i gralles. Quan li descobreixen els ous, li cal canviar de població hoste, per tant, la seva distribució està totalment correlacionada amb la dels còrvids que parasita. ■

Dita: Quan el cucut va a covar,
el moixó fa marxar.

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

[Instagram](https://www.instagram.com/milfulls_calaf) @milfulls_calaf • www.milfulls.com

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El pa de cada dia

FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA

La diversa manera d'elaborar el pa és un signe identitari puix indica, de manera ben palesa, la pertinença cultural. A l'Occident

l'elaboració del pa va directament lligat al desenvolupament de l'agricultura, ja que, gràcies a ella, els humans s'alliberaren de la feixuga tasca de sortir diàriament a cercar en el bosc els aliments de temporada per al sosteniment quotidià: bolets, cargols, aglans, nabius, gerds. Així fou possible la creació dels primers grups estables en poblacions.

A casa nostra comptem amb una nombrosa varietat de pans: pa rodó, de veta, pa de ronyó, pa de Reus, pa de Valls, entre molts altres. Per tal d'elaborar el pa de la manera tradicional —que és molt allunyada dels actuals mètodes industrials—, cal servir-se de farina de blat ecològic i que aquesta hagi estat molta a la pedra, i s'ha de pastar amb el ferment "mare de farina blat"; un ferment que el forner prepara a partir d'una llarga fermentació del llevat amb la farina, i que ha de saber mantenir tot refrescant-la amb farina i aigua. Quan es fa la pasta cal afegir-hi sal gruixuda a proporció i un terç d'aigua, i es recomana de deixar-la reposar amb el llevat en una llarga fermentació que ha de durar entre vuit i quinze hores, preferiblement amb la pasta dins de la pastera o bé posada dins de cistells amb draps de lli. El pa pastat, cuit i venut a les fleques és segurament el principal producte de proximitat —de quilòmetre zero!—, ja que

cada dia hom el sol comprar en el forn que té més a prop de la seva llar.

Encara avui una de les menges casolanes més tradicionals, i que forma part de la cuina d'aprofitament, és la sopa d'all que es prepara amb les llesques sobrants de pa sec. Per fer-la, simplement, cal sofregir uns quants alls trinxats amb una mica d'oli i, seguidament, es posa el sofregit dins d'una olla, millor de terrissa, amb un polsim de sal, el pa sec i el brou de verdures i es deixa bullir un quart. Abans de servir-ho a taula, si es vol, es complementa amb l'afegit d'un ou i s'afina la sopa amb un batedor de filferro. La manera de cuinar la sopa d'all "a la catalana" consisteix a "posar sobre lo foch una cassola ab aigua suficient, sal a proporció, tres o quatre alls picats, oli cru y lo pa necessari, sech, tallat a llesques fines. Ho couràs un quart y quan ho treguis del foch afines bé les sopes abans de dur-les a taula" (Receptari, s. f.)

Són delicioses —i molt saludables!— les sopes escaldades de pa sec preparades amb el suc bullent d'aigua de farigola. És, també, una menja excel·lent i sanita aquella cassola de sopa de brou de ceba amb pa sec cobert amb formatge i gratinada al forn. A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, de les plantes de la mel. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA, ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

El Jardí

PREMSA LOCAL · SCCL

Ja ens segueixes?

■ lluís bragulat ■
can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits
d'elaboració
pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48Segueix-nos a: [Facebook](https://facebook.com/canlluis.bragulat) [Twitter](https://twitter.com/canlluis) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Crida de Radars per recuperar voluntaris i combatre la soledat de la gent gran a Sant Gervasi

El projecte comunitari treballa per reconnectar les persones grans amb el barri i trencar la soledat no desitjada

JOHN MCAULAY

A Barcelona, un de cada quatre majors de 65 anys viu sol, i la xifra s'incrementa fins al 40 % per a les persones majors de 85 anys. La soledat no desitjada s'ha convertit en un problema silenciós amb greus conseqüències per a la salut emocional. Per fer-hi front, el projecte comunitari Radars, impulsat pels Serveis Socials de l'Ajuntament, treballa des del 2008 per teixir xarxes de suport als barris. Ara, però, fa una crida per reforçar el voluntariat a Sant Gervasi.

El funcionament és senzill però potent, i ofereix diferents maneres d'implicar-se. D'una banda, hi ha el voluntariat telefònic, que estableix converses setmanals amb persones grans: aquestes trucades, més enllà d'un simple seguiment, esdevenen espais de confiança que ajuden a trencar el sentiment de soledat. De l'altra, hi ha comerços que actuen com a "radars": observen el dia a dia i alerten si detecten canvis en els hàbits d'alguna persona gran.

Malgrat els resultats positius, el projecte travessa un moment delicat a Sant Gervasi. La Taula Radars del barri, espai de trobada entre veïns, voluntaris i entitats del barri, ha estat clau per mantenir el projecte viu, però ara el projecte fa una crida per sumar nous col·laboradors.

Sant Gervasi, un barri de proximitat
Entre les iniciatives pròpies que ha posat en marxa el barri, destaca la

revista *Gervasi el Pregoner*, una publicació trimestral que recull activitats per a persones grans als equipaments locals. Aquesta eina ha contribuït a fer més visibles les oportunitats de participació per a gent gran i a fomentar la seva vinculació amb el territori.

Les dades del 2025 reflecteixen l'abast del projecte a Sant Gervasi: cinc voluntaris han realitzat 649 trucades d'acompanyament a 74 persones usuàries, al costat de més d'un centenar de comerços implicats com a radars. A més, s'han atès una dotzena d'alertes i s'han dut a terme accions de difusió, incloent-hi la distribució de la revista i activitats informatives. Però fa falta més gent.

Segons explica l'organització, el repte actual és reconstruir el teixit comunitari i ampliar la base de voluntariat. A Sant Gervasi, amb un fort caràcter de barri i una identitat de proximitat, hi ha confiança que la xarxa es pugui reforçar fàcilment. Fan falta nous voluntaris de trucades i comerços, però també més persones grans.

Més enllà de les xifres, l'impacte de Radars es mesura en l'agraïment infinit que desprenen les persones apuntades al projecte. Una felicitat que neix de les accions més senzilles, com una trucada esperada durant la setmana, una trobada que trenca la rutina, o una jornada festiva compartida amb algú. Són moments que trenquen la soledat i regalen una certesa: que algú està pensant en tu. ■

Una mirada des de l'interior de l'alzheimer

CARMEN MARTÍNEZ

Les persones amb demència tenen preservades les capacitats de sentir dolor, malestar i emocions. Per això, quan ens preguntem si pateixen, és important entendre a quin tipus de sofriment ens referim: físic o emocional. Comprendre com es manifesten aquestes experiències ens ajuda a oferir una cura més sensible i adequada.

En les primeres fases de la malaltia, qui la pateix acostuma a poder expressar amb relativa facilitat els seus sentiments i incomoditats. Abans d'arribar a etapes més avançades, apareixen canvis subtils com petits problemes de memòria i concentració. En aquest moment, encara pot gestionar moltes d'aquestes dificultats amb ajudes externes o estratègies pròpies.

A mesura que la malaltia avança, la capacitat de comunicar-se i de reconèixer els mateixos problemes disminueix. També poden aparèixer dificultats per interpretar senyals de dolor i, en conseqüència, per expressar-los. Això pot fer que, a vegades, passin desapercibudes lesions o molèsties derivades de malalties víriques o infeccions.

Per això és fonamental estar atents a les expressions conductuals i gestuals, especialment davant canvis significatius en el comportament. Aquests senyals esdevenen formes de comunicació que indiquen que alguna cosa no va bé, encara que no es pugui verbalitzar.

La progressiva alteració cognitiva associada a l'Alzheimer comporta també una pèrdua gradual d'autonomia i de la capacitat de prendre decisions. En el moment del diagnòstic, és habitual experimentar

angoixa, ja que sovint es té consciència de les implicacions: incertesa sobre el futur, pèrdua de dignitat, por de convertir-se en una càrrega o la proximitat de la mort. Si el diagnòstic es produeix a una edat primerenca, aquestes pors poden intensificar-se i alterar les expectatives de futur, així com el rol dins de la família o l'àmbit laboral. Tot plegat pot afectar l'autoestima i manifestar-se en forma d'ansietat, irritabilitat, depressió o apatia.

Entre els símptomes d'aquesta malaltia hi ha també la dificultat d'introspecció, és a dir, de ser conscient del mateix deteriorament. Aquest fenomen es coneix com a anosognòsia: la incapacitat de reconèixer la mateixa discapacitat i d'adaptar-s'hi adequadament. Pot aparèixer en graus i formes variables al llarg de l'evolució de la malaltia i no es pot tractar directament. Les intervencions se centren en la família i l'entorn per ajudar-los a comprendre la situació i a aprendre estratègies de gestió.

En definitiva, aquest procés transforma profundament la manera com cadascú es relaciona amb el món i amb si mateix. Tot i les dificultats de comunicació o de consciència, això no significa que es deixi de sentir o de viure emocionalment el que passa al voltant.

Per això, l'acompanyament ha de basar-se en el respecte, la dignitat i l'empatia. Reconèixer la seva història de vida, escoltar els seus gestos i posar el focus en les capacitats que encara conserva és essencial per oferir una atenció més humana. Més enllà de la malaltia, continua existint algú que necessita ser comprès, cuidat i tractat amb sensibilitat. ■

CARMEN MARTÍNEZ, MESTRE D'EDUCACIÓ ESPECIAL

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
 Llic. José A. Marco Consentino
 c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
 935 28 61 46
 Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
 DES DE 1989
 Via Augusta, 189, 08021 BCN
 Tel. 93 209 27 63
 Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
 Segueix-nos!
 De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

REGALS

CF
Claudio Farré
 REGALS
 ARTICLES DE VIATGE • BOSSES • COMPLEMENTES
 CALAF, 29 08021 Barcelona
 Tel. 932 018 714
 677 148 860

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO
 Menjars casolans
 També per emportar
 c/ Maria Auxiliadora, 21
 08017 Barcelona
 Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

COM ENFOCAR BÉ LA VIDA

www.enfocar.cat

AL-ANON A SARRIÀ

**Si el alcoholismo te envuelve
 No le sigas el hilo**
 Tel. 93 201 21 24

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
 Balmes 296 | 08006 BCN
 Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
 can lluís des de 1971
 xarcuteria - formatges
 embotits d'elaboració pròpia
 "50 anys junts"
 c/ Pàdua, 105
 08006 Barcelona
 Tel. 93 212 54 48
canlluís@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
 606 083 371
 Sarrià - Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
 639 663 278
 Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
 Dte. 15%
 C/ MANDRI 62 BCN
 687 54 14 50
www.matmeu.es

OR D'INVERSIÓ

ADESORO
 COMPRA-VENDA
COMPREM OR
 VENEM OR D'INVERSIÓ • COMPREM PLATA •
 DINERS A L'INSTANT • HERÈNCIES
 JOIES ANTIGUES • TAXACIONS A DOMICILI
 C. ARIMON 29, LA BONANOVA 931 290 480
 C. LAFORJA 77, GALVANY 931 193 646

QUIROMASSATGE

Centre de Teràpies Naturals
 Susanna Costa
 • Osteopatia
 • Drenatge limfàtic
 • Quiromassatge i Reflexologia
 • Reiki Usui
 • Access Bars
PREUS ESPECIALS PER ABONAMENTS
XECS REGAL
 Horari de dilluns a divendres de 10h a 20h
 És necessari reservar cita
www.quiromassatgesusannacosta.com
 629 775 549 / c/Artesa de segre,4

ART I ANTIGUITATS

AnnaRosich
 Art i antiguitats
Compren i venem
 ANTIGUITATS
 JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
 RELLOTGES - PLOMES
 BINOCLES ANTICS
 PLATA
 CÀMERES - FOTOGRAFIA
 DECORACIÓ VINTAGE
 DISCS DE VINIL
 IMATGES RELIGIOSES
 CRISTALL - PORCELLANA
 JOGUINES
Tel. 609 388 557

SUBSCRIPCIÓ ESPECIAL Sant Jordi

1 llibre a escollir:

Viure l'Espai Públic

Arquitectura a Sant Gervasi, Sarrià i Vallvidrera

Barris i carrers de Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

**Subscripció anual
paper + PDF + digital**

60€

**Subscripció anual
PDF + digital**

40€

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

